

DEN
SANNA HISTORIEN
OM
JESUS

DEN SANNA HISTORIEN OM JESUS

Rashid Ahmad Chaudhry

**Islam International Publications Ltd.
2007**

Titel:

DEN SANNA HISTORIEN OM JESUS

Original Titel:

THE TRUE STORY OF JESUS

Av:

Rashid Ahmad Chaudhry

Svensk översättning:

Sadia Lone, Nazia Bashir och Aniq Lone

Revidering:

Dr. Qanita Sadiqa

Den första upplagan gavs ut av:

The London Mosque år 1979

Den andra upplagan år 1981

Den tredje upplagan (*fullständigt omarbetad med ändringar och tillägg*) år 1997

Den första svenska upplagan år 2007 (*översättning från den tredje engelska upplagan*)

Utgiven av:

Ahmadiyya Muslimska Samfundet

Nasir Moskén

Tolvskillingsgatan 1

SE-414 82 Göteborg

Sverige

Tel. +46-(0)31-741 64 80, +46-(0)31-741 64 89

Fax. +46-(0)31-741 64 81

Tryckt i U.K. av:

Raqeem Press,

Islamabad, Tilford.

Copyright © 2007, Islam International Publications Ltd.

ISBN 91-975461-0-0

Innehållsförteckning

Förord.....	v
Kapitel 1.....	1
Historisk bakgrund.....	1
Kapitel 2.....	4
Glädjebudskap om en son till Maria.....	4
Jesu födelse.....	6
Himmelska tecken för att markera Jesu födelse.....	7
Kapitel 3.....	9
Jesu tidiga liv.....	9
Kapitel 4.....	12
Jesus som Guds profet.....	12
Kapitel 5.....	15
Jesu lära.....	15
Den Heliga Qur'anen avvisar treenighetsläran.....	16
Termen Guds son.....	17
Jesu råd till sina lärjungar.....	18
Kapitel 6.....	20
Jesu mirakel.....	20
Kapitel 7.....	25
Fiendens plan att döda Jesus.....	25
Jesus i Jerusalem.....	26
Jesus ber i Getsemane.....	27
Jesus arresteras.....	29
Kapitel 8.....	31

Rättegången mot Jesus.....	31
Guds löfte till Jesus om att rädda honom från en av Gud förbannad död.....	34
Kapitel 9.....	36
Jesus hängs på korset.....	36
Jesus räddas.....	38
Judarna sätter en vakt framför graven.....	40
Jesus flyr och möter sina lärjungar.....	40
Kapitel 10.....	43
Kronologisk genomgång av Jesu rättegång.....	34
Kapitel 11.....	50
Jesus emigrerar till andra länder.....	60
Israels förlorade stammar.....	60
Jesus färdas mot öst.....	53
Jesus i Persien.....	53
Jesus i Afghanistan.....	54
Jesus i Indien.....	56
Jesus möter en hinduisk kung.....	56
Jesus dog i Kashmir.....	56
Kapitel 12.....	61
Svepningen från Turin.....	61
Kapitel 13.....	63
Jesu återkomst.....	63
Ordlista.....	69
Referenser.....	71

Förord

Det existerar antagligen ingen annan betydande person i religionens historia än Jesus, Marias son, må frid vila över honom, som det finns så många meningsskiljaktigheter om. Judar, kristna och muslimer har alla olika åsikter om Jesu födelse, hans död och skildringen av hans liv.

Kristna tror att Jesus dog på korset för att rädda människorna från synd. Han återuppstod på tredje dagen och uppsteg till himlen.

Judarna tror att han dog en förbannad död på korset. Majoriteten av muslimerna tror att han aldrig korsfästes. De tror att det var någon som liknade Jesus som korsfästes och att Jesus kroppsligen lyftes upp till himlen, där han fortfarande väntar på att få komma ner till jorden.

Ahmadiyya-muslimernas åsikt baseras på en rationell utgångspunkt, nämligen att Jesus inte dog på korset. Det anses att han var medvetlös när han togs ner från korset och placerades i en grav där hans sår smordes med en salva. När han återhämtat sig från sina sår emigrerade han till de länder där Israels förlorade stammar hade bosatt sig. Slutligen nådde han Kashmir där hans grav är funnen.

De två huvudsakliga källorna som använts i boken är Bibeln och den heliga Qur'anen.

Den sanna historien om Jesus är ytterligare en av de böcker som färdigställts av medlemmar i Barnens Bokkommitté. Kommittén tillsattes av Hans Helighet Khalifat-ul Masih IV och den har arbetat under hans

tillsyn och vägledning. Kommitténs medlemmar är ytterst tacksamma för att Hans Helighet skänkt så mycket av sin värdefulla tid till detta projekt, trots hans ansträngda arbetsschema.

Vi är också mycket tacksamma mot imam Ata-ul-Mujeeb Rashid, London Moské, för hans genomgång av manuskriptet och för hans värdefulla synpunkter.

Muslimerna bordsäga ”Alaihi-as-Salam” (frid vare med honom) när de nämner namnet på Jesus eller någon annan profet och ”Sallallahu alaihi wa-sallam” (Allahs frid och välsignelser vare med honom) när de nämner namnet på Islams Helige Profet.

Vi hoppas och ber att denna bok ska uppskattas av både barn, lärare och föräldrar.

Kapitel 1

Historisk bakgrund

Vid kanten av det romerska riket fanns ett litet land, Palestina. Romarna hade erövrat Palestina år 63 före Kristus. I en stad som hette Nasaret i den norra delen av landet, bodde en liten flicka. Hon hette Maria. Hennes fars namn var Imran och hennes mor hette Hanna. När Hanna var gravid hade hon avlagt ett löfte om att barnet skulle tillägnas templet för att tjäna dess ändamål. Hon hade hoppats och bett om en pojke eftersom endast pojkar kunde tjäna templet. Men när Maria föddes blev Hanna förvirrad och bad till Gud: Min herre, Jag har fött en flicka. Gud svarade: Jag vet bättre vad du har fött.⁽¹⁾

Detta visar att Maria inte var en vanlig flicka utan Gud hade givit henne egenskaper som gjort henne till ett speciellt barn, bättre än sonen Hanna ville ha.

Som ett undantagsfall antogs Maria för att tjäna Gud i det judiska templet. Templet leddes av Sakarias, den högste prästen som enligt Qur'anen också var en av Guds profeter. Enligt Guds plan växte Maria upp under Sakarias gudomliga och välvilliga överinseende. Det berättas att Maria redan i sin barndom tillbringade mycket tid i sitt rum för att ha Gud i sina tankar.

När Sakarias besökte Maria såg han alltid livsförnödenheter i hennes rum. Det var besökare till templet som kom med gåvor till henne. Gud hade inte bara gett henne materiella gåvor utan också sådan visdom att

hon även i tidig ålder kunde tolka de heliga skrifterna och svara på invecklade svåra frågor. Detta förvånade Sakarias och han frågade henne: Maria, varifrån har du fått allt detta? Hon svarade: Det är från Allah. Han ger sannerligen utan mått till vem Han än behagar. ⁽²⁾

Detta fromma svar gjorde starkt intryck på Sakarias och han tackade Gud Allsmäktig i sin bön för att han blivit välsignad med ett sådant fromt barn som Maria. Fast han var mycket gammal och hans fru var ofruktsam, vilket betyder att hon inte kunde få barn, hade han ändå full tillit till Allahs allmakt och han bad ändå till Gud: Mina ben har blivit urholkade och mitt hår har blivit till vita flammor, men ändå har jag aldrig varit så dödsmärkt att jag förlorat hoppet om Din barmhärtighet. Min fru är ofruktsam och jag är orolig för mina släktingars uppförande när jag har dött. Ge mig därför en arvinge som också ärver Jakobs släkts välsignelser och gör honom till en person som tilltalar Dig. Gud svarade: Sakarias, Jag ger dig budskap om en son vars namn skall vara Yahya, ett namn Jag aldrig gett till någon annan. ⁽³⁾

Yahya föddes enligt Allahs löfte och Gud gjorde honom till en av israelernas profeter. Yahya, eller Johannes Döparen som han vanligen kallas i den kristna världen, var också en föregångare till Jesus som uppfyllelsen av den profetia i Gamla Testamentet som lyder: Se, Jag sänder profeten Elia till er, innan Herrens stora och fruktansvärda dag kommer. ⁽⁴⁾

Judarna tror att profeten Elias levande hade lyfts upp till himlen och kommer att återvända före Messias ankomst. Faktum är att Elias aldrig kroppsligen lyftes upp till himlen och därför inte heller kan ha återvänt från himlen. Bibelns profetia uppfylldes genom Johannes Döparen, som kom i Elias anda.

Frågor:

1. Vad hette Marias far?
2. Vad hette Marias mor?
3. Varför var Hanna upprörd när Maria föddes?
4. Vem var högste prästen i templet?
5. Vad hittade Sakarias när han besökte Marias rum?
6. Vad bad Sakarias om?
7. Vad hette den son han fick?
8. Vad trodde judarna om Elias?
9. Vem kom som en föregångare till Jesus? Förklara svaret.

Kapitel 2

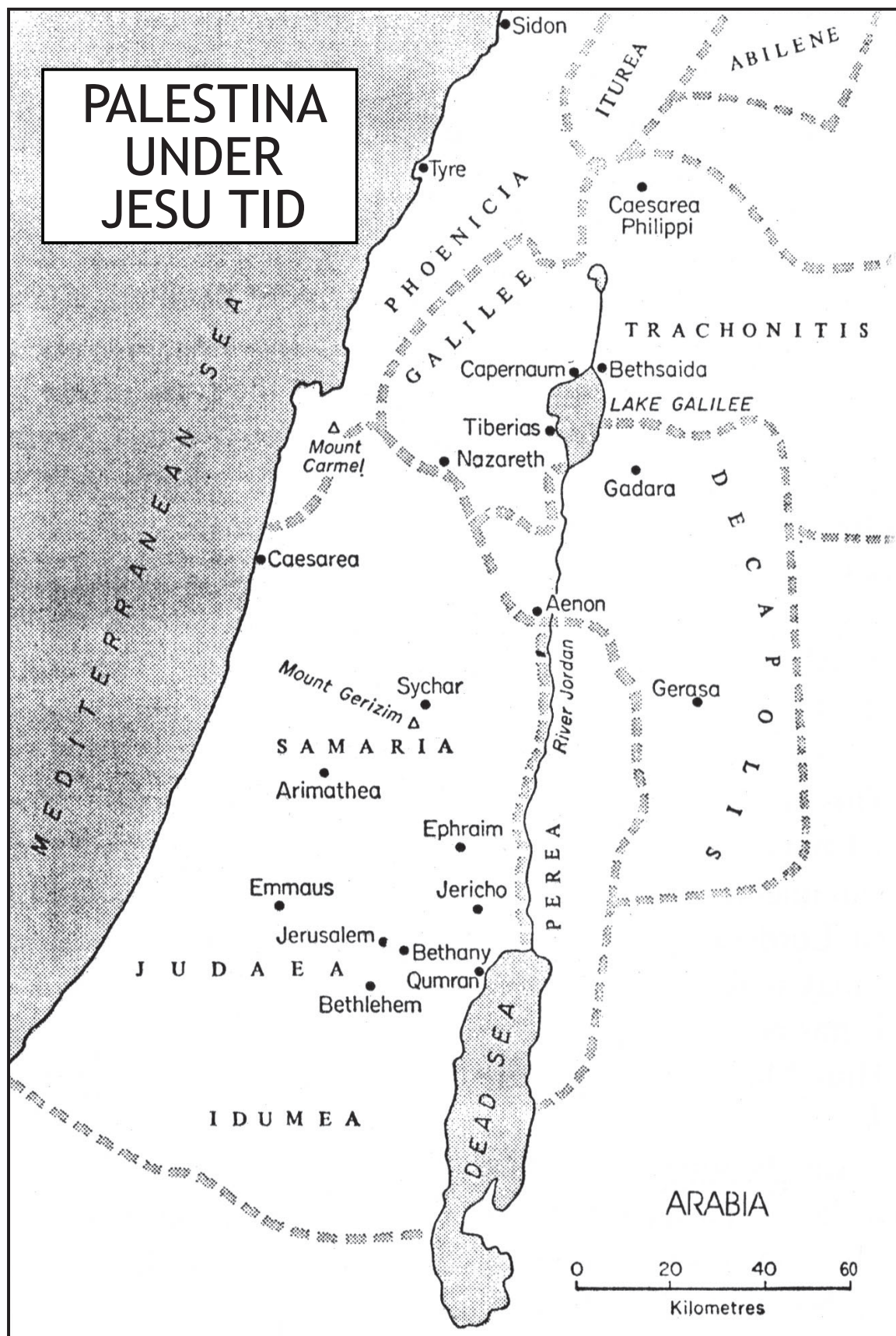
Glädjebudskap om en son till Maria

Tiden gick och Maria växte upp till en hängiven, dygdig och sannfärdig kvinna. En dag när hon bad till Gud Allsmäktig i avskildhet, uppenbarade sig en ängel, i form av en mycket vacker man för henne. Han gav henne ett budskap från Gud om att hon skulle få en son. Synen var så verklig att Maria som var en dygdig kvinna skrämdes, eftersom hon fick intryck av att en ung man stod framför henne. Därför sa hon: Jag söker Allahs beskydd från dig, om du är Gudfruktig. Ängeln sa: Jag är bara en budbärare från Gud, på det att jag måtte ge dig budskap om en rättfärdig son. ⁽⁵⁾

Detta chockerade Maria eftersom hon var en jungfru. Hon sade: Hur kan jag få en son, när ingen man har rört mig och jag inte är en odygdig kvinna? Ängeln svarade: Så skadet att bli. Vår Herresägar: ”Det är lätt för Mig och Vi kommer att göra så. Vi kommer att göra honom till ett tecken för människor, och en barmhärtighet från Oss. Så är det bestämt”. ⁽⁶⁾

Sålunda fick Maria barnet utan medverkan av någon man.

Återigen uppenbarade ängeln sig för Maria i hennes drömmar och gav henne det glada budskapet om en son, vars namn skulle vara Messias, Jesus, Marias son. Ängeln sade till Maria att han skulle komma att hedras i denna världen och i nästa och han skulle komma att stå nära Gud.

Jesu födelse

För att undvika människornas förtal lämnade Maria staden och gick till bergen bortom Betlehem, den plats där det uppges att Jesus föddes. Staden Betlehem är beläget på en höjd cirka 610 meter från havsytan och ligger cirka 10 mil från Nasaret. Staden omges av bördiga dalar. Det fanns källor i bergen som gav staden dess vatten. Palmträd växte i överflöd. Det var i det här området Maria stannade för att föda sitt barn. Nu var det sommar och det växte mogna dadlar på palmträden. Det står i Lukasevangeliet att herdar vaktade över sin flock hela natten ute på fälten.

Närtiden för Jesu födelsen närmade sig vilade Maria sig under ett palmträd på sluttningen till kullen utanför Betlehem. På denna skyddade plats födde hon Jesus. När hon genomled födandets smärtor utbrast hon i smärta: Om jag ändå hade dött före allt detta och blivit helt bortglömd. Då hörde hon en röst från bergets sluttning. Det var en ängel som tröstade henne och sa att hon inte skulle vara ledsen. Hon fick veta att hennes Herre hade placerat en bäck intill henne och att hon kunde tvätta både sig och barnet där. Ängeln sa: Ta tag i palmens stam och skaka den so kommer färska dadlar att falla över dig. Så ät, drick och vila. Om du ser någon närmasigsåropa: ”Jag har lovat Gud den Nåderike att fasta, därför vill jag inte prata med någon människa idag.” ⁽⁷⁾

Jesu födelse var ovanlig i den meningen att han föddes utan medverkan av någon man. Det var ett mirakel men inte i strid mot naturens lagar. Detta ovanliga födelsesätt var en varning till israelerna att deras andliga släktled hade nått ett slut på grund av deras missgärningar och för att ingen bland dem var värdig att bli far till en Guds profet. Detta var i själva verket ett tecken för att visa folket att tiden för uppfyllelsen av en stor profetia hade kommit, genom vilken profetvärdigheten i enlighet med Guds avtal med Abraham skulle föras från Isaks avkomma till hans bror Ismaels så att Jesus blev den sista profeten bland israelerna.

Muhammad (må Allahs frid och välsignelse vare med honom), Islams profet som kom efter Jesus år 570 e.Kr. var en ättling till Ismael.

Himmelska tecken för att markera Jesu födelse

Det beskrivs i Bibeln att några män från österland som studerade stjärnorna kom till Jerusalem strax efter Jesu födelse och frågade: Var finns judarnas nyfödde konung? ⁽⁸⁾

Denna händelse om den är sann, berättar för oss att en särskild stjärna känd som 'Betlehems stjärna' syntes på himlen vid den tiden, för att markera födelsen av ett mycket speciellt barn som skulle komma att leda israelerna. Personer som hade kunskap om stjärnorna kan ha känt igen stjärnan och vetat att ett sådant barn skulle födas.

Detta var verkligen ett speciellt tecken, men vi vet från religionshistorien att sådana himmelska tecken ibland uppträder för att markera stora religiösa händelser. Till exempel år 1894 inträffade en mån- och solförmörkelse i månaden Ramadan enligt en profetia av Islams Profet för att markera ankomsten av en Mahdi.

Det står också i Bibeln att stjärnan vägledde dessa vise män till platsen där Jesus var född. Detta verkar vara en överdrift. Vi vet av egen erfarenhet att himmelska kroppar som stjärnorna och månen inte kan leda oss till en särskild plats. De verkar följa med oss vart vi än går. Dessutom beskriver Bibeln att de vise männen kom och tillbad Jesus. Detta kan inte heller vara en sann beskrivning. Maria, Jesu mor, var en from kvinna. Hon trodde på en Gud och tillbad endast Honom. Därför kan hon inte ha tillåtit någon att tillbe hennes son.

Trots det faktum att judarna väntade på Messias ankomst avvisade de Jesus. De trodde att 'Israels konung' skulle komma och leda dem

till seger över romarna. De väntade sig en stor kung med styrka och ära. När Jesus, som var av enkelt ursprung, gjorde anspråk på att vara Messias, avvisades han helt och hållet. Judarna misstogs sig sannerligen. Jesus gjorde aldrig anspråk på att vara en världslig kung. Han förklarade att hans kungadöme inte hade något med denna världen att göra.

Frågor:

1. Vad sa Maria till ängeln som visade sig för henne och vad var ängeln's svar?
2. Var föddes Jesus?
3. Hur långt bort från Nasaret ligger Betlehem?
4. Varför lämnade Maria Nasaret?
5. Vid vilken årstid föddes Jesus?
6. Varför kallar vi Jesus födelse ovanlig?
7. Vilket var Guds överenskommelse med Abraham?
8. Varför förnekade Judarna Jesus?
9. Kommentera den bibliska historien om stjärnan som ledde vise männen till platsen där Jesus föddes.
10. Kommentera den bibliska berättelsen om hur de vise männen tillbad barnet Jesus?

Kapitel 3

Jesu tidiga liv

Jesus var ett intelligent barn. Han var lydig och plikttrogen mot sin mor och mycket snäll mot alla. På grund av sin fromma uppfostran talade han visdomsord redan i sin barndom. När helst han konfronterades med svåra och sammansatta frågor var hans svar oväntat upplysande och fantastiska för ett barn i hans ålder.

Jesus var endast ett barn när Maria beslutade att återvända till sitt folk. De red in i staden på en åsna. När folk hörde om deras ankomst kom de ut från sina hus och omringade Maria. De började håna och retas med henne och var elaka mot henne. De klandrade henne för den synd de trodde hon hade begått genom att säga: Maria du har sannerligen utfört något avskyvärt. Din far var inte en ond man och inte heller var din mor en okysk kvinna. ⁽⁹⁾

Det kom många elaka påpekanden från folkmassan. Maria var djupt sårad men gav inget svar. Istället visade hon på Jesus, som menade hon att ett så välsignat barn, som redan visade tecken på samhörighet med Gud inte kunde vara frukten av en synd.

De sa: Hur kan vi tala med någon som bara är ett barn i vaggan? och menade att gossen var alltför ung för att kunna ge dem en meningsfull förklaring.

Jesus svarade dem: Jag är Allahs tjänare. Han har givit mig Boken och

gjort mig till Profet. Han har välsignat mig var helst jag än må vara, och har uppmanat mig till bön och att ge allmosor så länge jag lever. Han har gjort mig plikt trogen mot min mor och inte gjort mig övermodig eller ohyfsad. ⁽¹⁰⁾

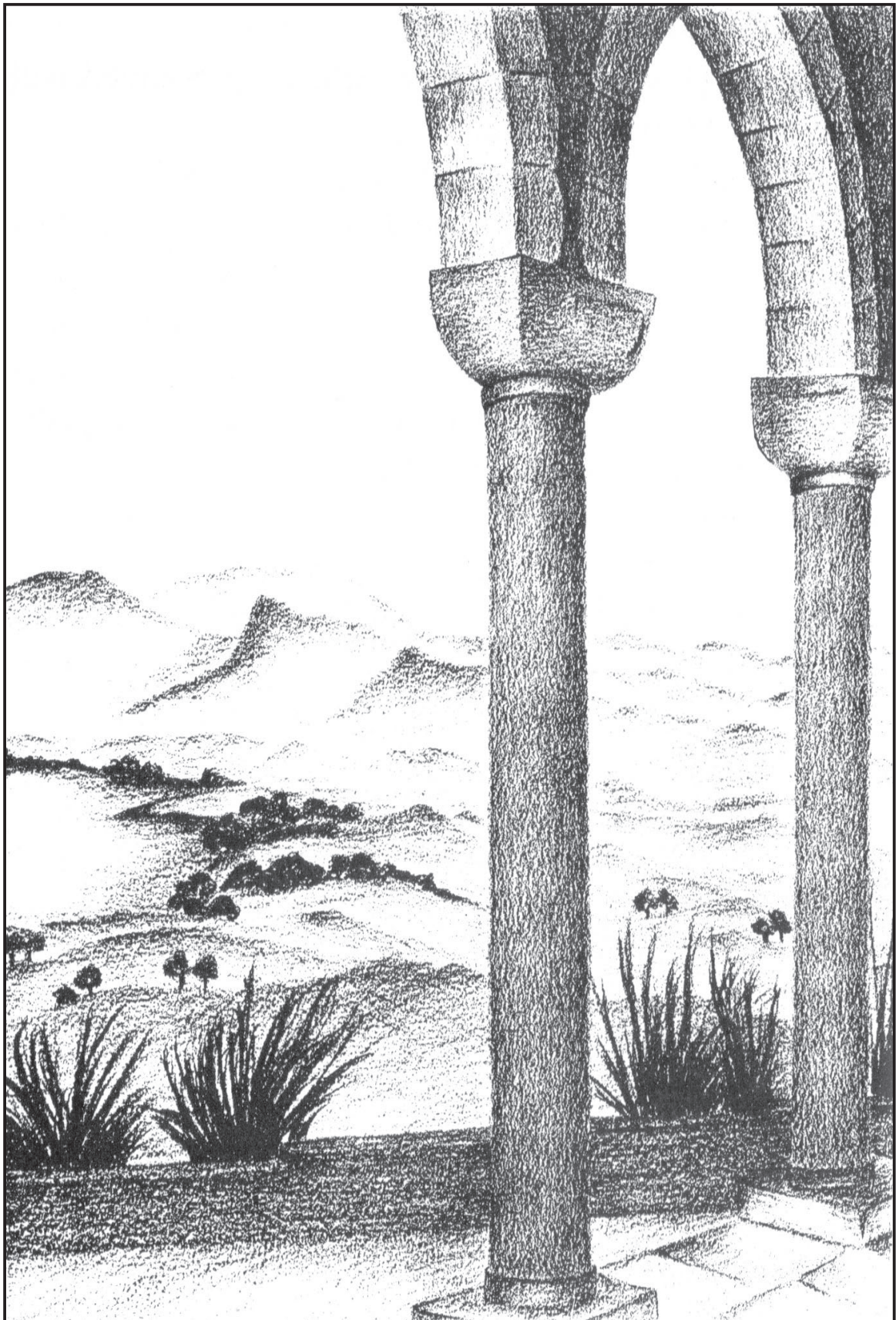
Människorna var förvånade över att lyssna till sådant tal. Det verkade som om Gud redan hade informerat Jesus, kanske i hans drömmar, om de andliga höjder han skulle komma att uppnå. Många barn har blivit visade sådana tecken på grund av sin kärlek till Gud. Vi kan läsa om ett liknande fall i den Heliga Qur'anen. Josef, Jakobs son, visades också sådana drömmar om sin höga andliga ställning redan när han var ett litet barn.

Efter att ha lyssnat på Jesus var vissa mycket imponerade och slutade håna Maria. Andra trodde att Maria hade lärt Jesus dessa ord och att han bara upprepade dem utantill.

Jesus bodde i Nasaret, en liten isolerad stad bland Galiléens kullar, ett land med betesmarker, olivlundar och vingårdar. Det finns skuggridå över perioden mellan hans barndom och fram till dess att han upphöjdes till Profet. Vi vet inte mycket om den tiden i hans liv.

Frågor:

1. Varför hånade folkmassan Maria när hon återvände till Nasaret med barnet Jesus?
2. Hur svarade Maria på anklagelserna?
3. Vad sa Jesus till folkmassan?

Kapitel 4

Jesus som Guds profet

Om vi tar en titt på religionens historia finner vi att anhängare till alla religioners småningom avvek från den sanna vägen och började vandra i syndens vildmarker. Judarna var inget undantag. Vid Jesu ankomst hade de blivit som vore de andligt döda. De var korrupta och inlät sig på olika slag av onda gärningar. De var arroganta och hårdhjärtade. En av deras försyndelser var att de ändrade den judiska läran och förvrängde Torans lagar till sin egen fördel. De hade sannerligen upphört med att efterleva Torans lagar. De trodde även att de var Allahs favoriter och immuna mot alla bestraffningar. Det var till dessa människor som Jesus sändes som Guds Budbärare och den Messias de väntat på. Den uppgift Jesus ålades var att åter igen förvandla dem till godhjärtade människor och föra dem tillbaka till Gud.

När Jesus startade sitt gudomliga uppdrag och försökte förmedla Guds budskap lyssnade judarna inte på honom utan avvisade honom helt och hållet och anklagade honom för att vara en bedragare. Jesus förklarade Torans sanna innebörd för dem och försökte undanröja missuppfattningarna angående lagen, men judarna godtog inte hans förklaringar. Tvärtom anklagade de honom för att avskaffa Torans lagar. Som svar på dessa anklagelser sa Jesus: Tro inte att jag har kommit för att avskaffa Lagen eller profeterna. Jag har inte kommit för att upphäva Lagen utan för att uppfylla den. Sannerligen säger jag er, så länge himlen och jorden består, skall inte en enda bokstav, inte ett enda tecken i Lagen försvinna, inte förrän allt som måste ske har skett. Om därför någon åsidosätter ens

det av de minsta av Lagens bud och lär andra att göra detsamma kommer han att få den lägsta rangen i himlen. Men den som å andra sidan lyder Lagen och lär andra att göra detsamma kommer att anses vara stor i himlens konungarrike. Jag säger er, att om ni inte visar er vara långt bättre människor än fariséerna och de skriftlärde, kommer ni aldrig att kunna komma in i himlen. ⁽¹¹⁾

Men prästerskapet bland judarna ville inte lyssna på hans förmaningar. Judarna anklagade honom dessutom för hädelse och sade att han hade utgivit sig för att vara Gud. Jesus försökte övertyga dem om att de hade fel och att han aldrig hade gjort anspråk på att vara Gud, men de var orubbliga och ville se honom död, eftersom straffet för hädelse enligt dem var döden.

De judiska prästerna anklagade även Jesus för att inte tro på profetian i Skrifterna om Elias återkomst. De trodde att Elias kroppsligen färdats till himlen, eftersom Skrifterna beskrev: Medan de gick där och talade med varandra kom plötsligt en vagn av eld med hästar av eld och skilde dem åt. Och i en stormvind for Elias upp till himlen. ⁽¹²⁾

Det står även: Se, Jag skall sända profeten Elias till er, innan Herrens stora och fruktansvärda dag kommer. ⁽¹³⁾

De trodde därför att Elias kroppsligen skulle komma ner från himlen före Messias ankomst och därför brukade de håna Jesu anhängare genom att säga: ”Var är Elias? Hur kan Jesus påstå sig vara Messias, när vi ännu inte sett Elias komma ner från himlen?”

En gång när lärjungarna berättade för honom att de judiska prästerna retsamt hade frågade dem om Elias ankomst svarade Jesus: Jag säger er att Elias redan har kommit, men folket kände inte igen honom utan behandlade honom hursomhelst. Så kommer också Människosonen få lida

på grund av deras verk. Då förstod lärjungarna att han talade med dem om Johannes Döparen. ⁽¹⁴⁾

Jesus som vägledades av Gud förstod denna profetia rätt. Han visste att Elias aldrig kroppsligen fördes upp till himlen, och därför inte heller skulle komma ner kroppsligen. Det verkar som om han informerats av Gud om att profetian var uppfylld genom Johannes Döparens person. Med Elias andra ankomst menades att en person skulle komma i Elias anda och med hans makt. Jesus förstod att sådana profetior var metaforer och inte kunde tolkas bokstavligen. Judarna vägrade emellertid att acceptera hans förklaring. De sade att Jesus var en bedragare som tillskrev Gud saker Han aldrig sagt. Därför blev de Jesu svurna fiender och började förfölja honom och hans anhängare så mycket de kunde.

Frågor:

1. Varför hånade judarna Jesu anhängare?
2. Vad trodde judarna om Elias andra ankomst?
3. Hur tolkade Jesus profetian?

Kapitel 5

Jesu lära

Kristna tror att Gud är delad i tre personer, Gud Fadern, Gud Sonen och Gud den Helige Ande. Detta kallar de Treenigheten. Faktum är att Jesus inte trodde på uppfattningen om Treenigheten. Denna lärosats nämns inte någonstans i Nya Testamentet. Hela läran om Treenigheten var främmande för Jesus och de tidiga kristna. De tidiga kristna trodde att Jesus var någon som sänts av Gud. Termen Treenighet verkar ha kokats ihop efter händelsen med korsfästningen.

Vad Jesus beträffar uppmanade han aldrig någon att tillbe honom eller gjorde anspråk på att vara Gud. Det går inte att hitta en enda referens i Nya Testamentet där Jesus säger sig vara Gud eller antyder att han är Gud. Han uppmanade inte heller folket att tillbe honom som Gud. Istället finner vi att han absolut trodde på att Gud var en och uppmanade sina anhängare att endast tillbe en Gud.

I Bibeln tilltalas Jesus som 'herre', men det finns inga bevis på att de som använde det uttrycket trodde att han var Gud. Ordet används som en synonym för överhuvud. Jesus lärde människorna att tillbe Gud, den ende Herren. När Jesus tillfrågades om vilket bud som var det viktigaste av alla, svarade han: Det viktigaste är detta: "Hör, Israel, Herren, vår Gud är den ende Herren, och du skall älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta, av hela din själ, av hela ditt förstånd och av hela din kraft." Det näst viktigaste budordet är detta: "Älska din nästa som du älskar dig själv." Det finns inga andra budord som är viktigare än dessa två. ⁽¹⁵⁾

När det gäller honom själv så betraktade Jesus sig som en människa. Enligt den Heliga Qur'anen sade han: Jag har kommit till er med ett budskap från er Herre, ⁽¹⁶⁾ vilket betydde att han endast var Allahs budbärare. Det Nya Testamentet bekräftar också detta. Det rapporteras att Jesus har sagt: Jag har inte talat av mig själv, utan Fadern, som har sänt mig, har befallt mig vad jag ska säga och vad jag ska tala. ⁽¹⁷⁾ och Min lära är inte min egen utan Hans Som har sänt mig. ⁽¹⁸⁾ Vid ett annat tillfälle sade Jesus också: Jag har kommit ned från himlen, inte för att göra min vilja, utan för att göra Hans vilja som har sänt mig. ⁽¹⁹⁾

Det är sålunda uppenbart att Jesus ansåg sig själv som Guds budbärare och inte Gud eller Guds son.

Den Heliga Qur'anen avvisar treenighetsläran

I den Heliga Qur'anen står det: Obokens folk, överskrid inte er religions gränser och säg inte något annat än sanningen om Allah. Messias, Jesus, Mariasson vars sannerligen bara ett av Guds Sändebud och en uppfyllelse av Hans ord som han sände ner till Maria, och en barmhärtighet från Honom. Så tro på Allah och Hans Sändebud och säg inte: 'De är tre'. Avhåll er från det, det är bättre för er. Allah är förvisso den ende Guden. Det är långt från Hans Helighet att Hans skulle ha en son. Vad som än finns i himlarna och vad som än finns på jorden tillhör Honom. Och Allah är tillräcklig som Väktare. ⁽²⁰⁾

På ett annat ställe står det: Och när Allah kommer att säga: O Jesus, Mariasson, sade du till människorna: 'Tag mig och min mor till två gudar bredvid Allah?' kommer han att svara: "Helig är du. Jag skulle aldrig kunna säga det beträffande vilket jag inte hade någon rätt. Om jag hade sagt det, skulle Du förvisso ha vetat det. Du vet vad som finns i mitt sinne, och jag vet inte vad som finns i Ditt sinne. Det är endast Du som känner det som är fördolt. Jag sade ingenting till dem utom det som Du befälde mig 'Tillbed Allah, min Herre och er Herre'. Och jag var ett vittne över dem så länge jag befann mig bland dem, men sedan Du lät mig dö, har Du

varit Vaktaren över dem, och Du är Vaktaren över allting. Om Du straffar dem, de är Dina tjänare, och om Du förlåter dem, är Du sannerligen den Mäktige, den Vise.” (21)

Det framgår tydligt ur dessa verser att när Jesus på Domedagen kommer att tillfrågas av Gud, kommer att förklara att han inte uppmanade sitt folk att tillbe någon annan än Gud. Dessa verser bevisar också att Jesus hade dött precis som vilken annan vanlig människa som helst.

Termen Guds son

Termen Guds son, som används om Jesus i det Nya Testamentet skall inte tolkas bokstavligen utan snarare användes termen som en metafor för någon som är älskad av Gud och står Honom nära. Faktum är att samma benämning har används för tidigare profeter i det Gamla Testamentet. Det står till exempel: Israel är Min förstfödde son. (22)

På ett annat ställe står det om David: Han skall vara Min förstfödde, den högste bland jordens Kungar. (23)

På samma sätt sade Gud om Salomon: Han skall vara Min son och Jag hans fader. (24)

När vi läser det Nya Testamentet finner vi att människorna kallas Guds barn. Där står det: Då blir ni er Himmelske faders söner. (25)

Den Heliga Qur’anen förnekar den kristna läran att Jesus är en son till Gud. I Qur’anen står det: Och de säger: ’Den Nåderike Guden har tagit en son till sig.’ Ni har sannerligen uttrat någotsynnerligen ohyggligt. Himmeln kunde nästan rämnas på grund av det, och jorden spricka sönder och bergen falla i bitar. Eftersom det tillskriver den Gud Allsmäktig en son. Det passar inte för Gud Allsmäktig att Han skulle taga sig en son. (26)

Jesu råd till sina lärjungar

Som i fallet med varje profet var Jesus motarbetad i sitt uppdrag. Folk försökte stoppa hans budskap, men trots allt detta började hans skara av efterföljare att växa. Folk kom från när och fjärran för att få hans välsignelse. De första som blev hans lärjungar var fattiga människor så till exempel fiskare. Snart hade han en skara lärjungar som hjälpte honom sprida det gudomliga budskapet till israeliterna.

Jesus sade till sina efterföljare att de skulle tjäna sitt uppehålle lagligt och ärligt och att deras inkomster också skulle användas för att hjälpa de fattiga och behövande. Han lärde dem att ha saktmod och ödmjukhet. Han lade stor vikt vid barmhärtighet och förlåtelse. Jesus uppmanade dem att sprida Guds budskap och att bemöta alla svårigheter med mod. Han sa att de inte skulle lyckas om de inte var redo att offra sin ära och sina rikedomar för Allahs sak och ge upp sin personliga bekvämlighet för Allahs skull.

Det rapporteras att han skulle ha sagt: Samla inte rikedomar åt er själva här på jorden, där mal och rost förstör, och där tjuvar bryter sig in och stjäla. Samla istället era skatter i himlen, där varken mal eller rost kan förstöra, och inga tjuvar kan bryta sig in och stjäla. Ty era hjärtan kommer alltid att vara där era skatter är. ⁽²⁷⁾

Jesus varnade dem för de förföljelser de skulle komma att möta i religionens namn. Han sade: Välsignade är ni när andra skymfar och förföljer er och uttalar alla möjliga slags lögner om er på grund av att ni är mina lärjungar. Fröjda er och var glada ty er belöning är stor i himlen. ⁽²⁸⁾

Jesu anhängare plågades hårt av judarna men förblev ståndaktiga. De fick sannerligen göra många uppoffringar för sin tros skull och de gjorde dessa beredvilligt. De var uppriktiga hjälpare för Allahs sak, de trodde på Jesu uppdrag och hemlighöll inte sin tro.

Men det fanns några som var svaga i sin tro. Bibeln beskriver särskilt några lärjungar vars tro försvagades vid prövningar.

Då Jesus hade sänts speciellt till israeliterna, instruerade han uttryckligen sina lärjungar att inte predika för någon annan än för israeliterna. Det rapporteras att han skulle ha sagt: Gå inte till hedningarnas område eller till någon Samarisk stad. Gå istället till de förlorade fåren, Israels folk. Gå och förkunna att himlens kungarrike är nära. ⁽²⁹⁾

Frågor:

1. Vad menar kristna med treenighet?
2. Står det något om treenigheten i Bibeln?
3. Ge två exempel som bevisar att Jesus inte var Gud.
4. Vad betyder uttrycket ”Guds son”? Förklara med exempel från Bibeln.
5. Vad säger den heliga Qur’anen om den kristna läran att Jesus var ”Guds son”?

Kapitel 6

Jesu mirakel

Jesus hade för vana att tala i liknelser. Det hade förutsagt i tidigare skrifter att detta skulle vara karaktäristiskt för hans tal. Jesus visade mirakel för sitt folk precis som Guds andra profeter visat mirakel för sina folk.

Den heliga Qur'anen berättar om några av Jesu mirakel. Det står att Allah hade sänt Jesus som en Budbärare till Israels barn med budskapet: Jag kommer till er med ett tecken från er Herre, vilket är att jag kommer att utforma en skapelse, som liknar en fågel, i lera för er. Sedan kommer jag att andas in en ny ande i den och den kommer att bli en högtflygande varelse genom Allahs befallning, och jag kommer att bota den att blinda och de spetälska, och jag skall ge liv åt de döda genom Allahs befallning. ⁽³⁰⁾

Detta betyder inte att Jesus bokstavligen skapade några fåglar och gav liv till personer som redan var döda, ty att tro något sådant skulle strida mot Qur'anens lära. Den Heliga Qur'anen lär oss bestämt att ingen förutom Gud Allsmäktig kan skapa något av ingenting eller återuppväcka människor från döden. Dessa verser betydde därför att Jesus skulle träna sina anhängare på ett sådant sätt att de skulle komma att genomgå en fullständig förvandling i sina liv. Människor som kom till tro på Jesus skulle bli andligen återuppväckta. Världsliga människors skulle förvandlas till andliga och stiga högt som fåglar på den andliga himlen.

Enligt islamisk lära är mirakel extraordinära händelser i den meningen att ingen människa kan åstadkomma dem utan gudomlig hjälp, men de

strider inte mot naturens lagar. Det sägs också att Jesus botade sjuka, blinda, döva och några spetsälska människor genom att vidröra dem med sin hand. Det var kanske så i några fall, men han återställde verkligen synen på de människor som var andligen blinda, gav hörsel till dessa som var andligen döva och botade dem som var själsligt sjuka.

Bibeln nämner också några mirakel. Det står att vid ett tillfälle var det fem tusen människor med Jesus och det fanns inte tillräckligt mycket mat för dem att äta. Jesus mättade dem med fem bröd och två fiskar.

Vid ett annat tillfälle var det fyra tusen människor. Jesus frågade sina lärjungar: ”Hur mycket bröd har ni?” De svarade: ”Sju bröd och några få små fiskar.” Så Jesus bjöd folkmassan att sitta ner på marken. Sedan tog han de sju bröden och fiskarna, tackade Gud, bröt bröden och gav till sina lärjungar och lärjungarna gav till folket. Så åt de alla och blev mätta. Sedan tog lärjungarna upp sjukorgarfulla medresterna. Men de som hade ätit var 4000 män, förutom kvinnor och barn. ⁽³¹⁾

Det verkar som man har överdrivit antalet människor, ty det verkar mycket underligt att de människor som varit närvarande inte accepterade Jesus, och blev hans lärjungar efter att ha bevittnat ett mirakel av sådan omfattning. Mirakel som inte varit mindre underverk har tillskrivits tidigare av Israels profeter och även personer med lägre andlig status.

Till exempel står det i Bibeln att Simson utförde otroliga gärningar under gudomlig inspiration. Det står att när filistéerna attackerade staden Lechi, frågade männen i Juda dem: ”Varför attackerar ni oss?” De svarade: ”Vi har kommit för att gripa Simson och behandla honom som han behandlade oss.” Så 3000 män från Juda begav sig till bergsklyftan vid Etam och frågade Simson. ”Vet du inte att filistéerna är våra härskare? Vad har du gjort med oss?” Han svarade: ”Jag har behandlat dem

likadant som de behandlade mig.” De sade då: ”Vi har kommit hit för att fångsladigså att vi kan överlämna dig till dem. Då sade Simson: ”Ge mig ert ord på att ni inte själva tänker döda mig.”

”Ja,” svarade de, ”Vi skall bara binda dig och överlämna dig till dem. Vi kommer inte att döda dig.” Så de band honom med två nya rep och förde bort honom från klyftan.

När han kom till Lechi kom filistéerna rusande emot honom under höga rop. Plötsligt gjorde Herrens ande honom stark och han slet av repen runt sina armar och händer, som om de bara varit svedda trådar. Han fick fatt på ett käkben från en åsna som nyligen hade dött. Han böjde sig ned, tog upp den och slog ihjäl tusen män med den. Simson sjöng:

Med ett käkben från en åsna
slog jag ihjäl tusen män,
med ett käkben från en åsna
travade jag upp dem i högar. ⁽³²⁾

Vidare står det att Simson var mycket törstig så han åkallade sin Herre och sade: ”Du gav mig denna stora seger, skall jag nu behöva dö av törst och falla i händerna på dessa hedningartill filistéer?” Då öppnade Gud en krater i marken där i Lechi, och vatten strömmade fram ur den. Simson drack av det och började känna sig mycket bättre. ⁽³³⁾

Det finns många historier i Bibeln som berättar om mirakel utförda av olika människor. Det är svårt att säga hur sanna dessa händelser är.

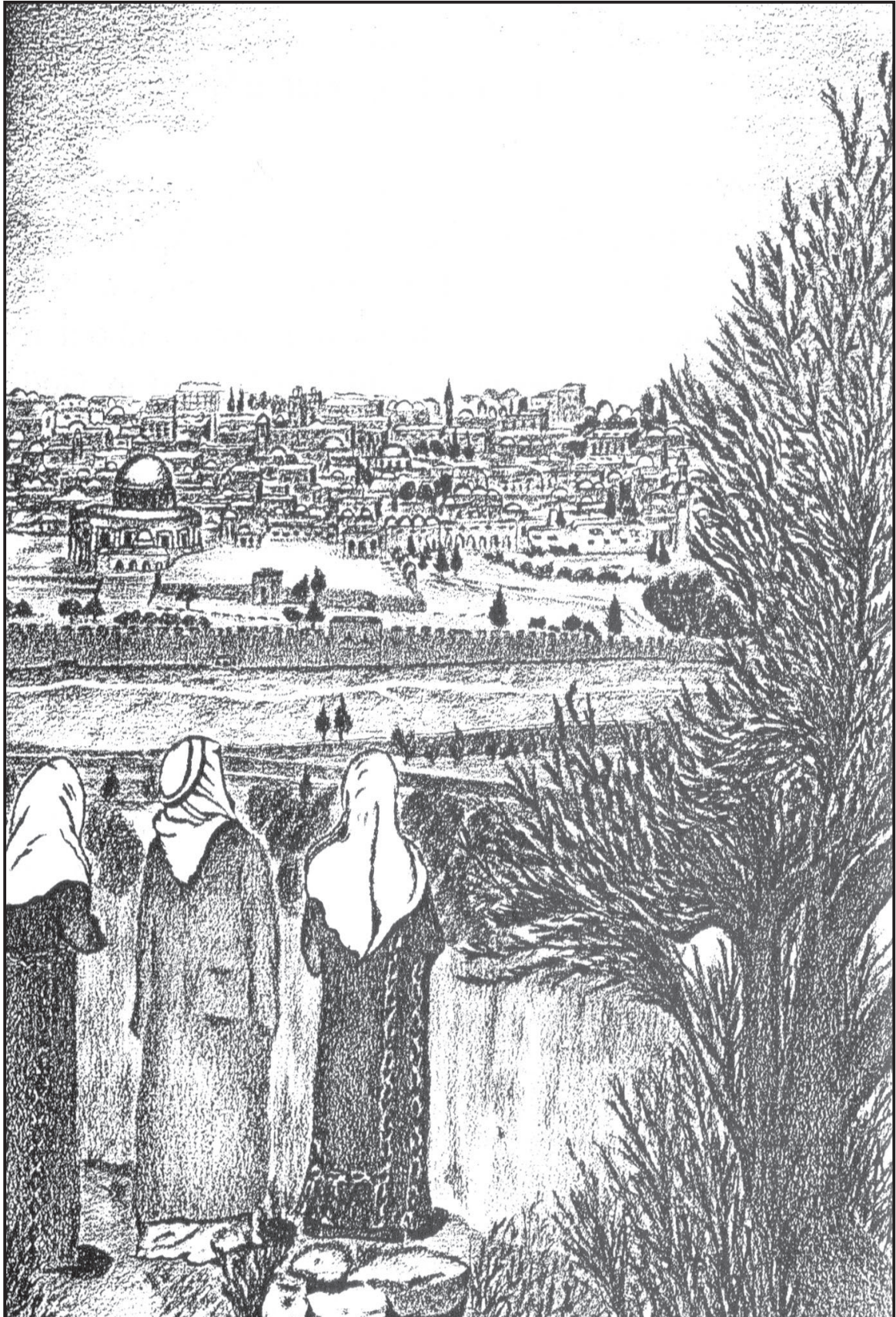
Dagens kristna poängterar ofta att det är ett stort mirakel att Jesus föddes utan en faders medverkan och att han därför bör betraktas som gudomlig. Det råder ingen tvekan om att det var ett stort mirakel men Bibeln nämner ännu större mirakel.

Till exempel står det: Denne Melkisedek var kung i Salem och präst åt Gud den högste... Han har ingen far, ingen mor och ingen härstamning. Hans dagar har ingen början, hans liv inget slut. Utan liknar Gudsson och fortsätter vara präst för alltid. ⁽³⁴⁾

Hur otrolig denna händelse än verkar vara, har dagens kristna inget svar på kritiken att om Jesus, som är född utan fader, betraktas som Gud, varför anses då inte Salems kung, som föddes utan både far och mor, som en ännu högre Gud. Faktum är att Jesus aldrig hävdade att han var Gud eller Guds son. Istället hävdade han sig vara en av Guds sanna Budbärare, en Profet till israeliterna.

Frågor:

1. Ett av de mirakel som beskrivs i den Heliga Qur'anen är det där Jesus skapar några fåglar. Hur förklarar de detta?
2. En kristen säger till dig: "Jesus föddes utan fader. Därför bör han betraktas som Gud." Vilka argument kan du ge honom för att säga att han inte kan anses vara Gud?

Kapitel 7

Fiendens plan att döda Jesus

Religionshistorien visar oss att när Gud sändt Sina Profeter till världen, har en majoritet av människorna varit emot dem och försökt hindra deras budskap. Jesus var därför inte något undantag. Hans budskap var helt och hållet baserat på fred och kärlek. Ändå kände sig det judiska prästerskapet på den tiden hotat av den andliga revolutionen som Jesus påbörjade. De insåg att Jesus lära var en ren utmaning till deras eget ledarskap. De var desperata att göra något för att rädda sitt ledarskap, eftersom de fruktade att det skulle ersättas av den ledare som tillsatts av Gud. De var därför mycket oroliga och ville bli av med Jesus.

De anklagade honom för att ändra de nuvarande vedertagna religiösa sedvänjorna och sade att hans lära ledde folk på avvägar.

Dessutom var de rasande eftersom han ofta tillrättavisade dem för deras hyckleri och de absurda vanor och ceremonier som var brukliga bland dem.

Jesus sade till människorna: Ta er i akt för de skriftlärdar, som tycker om att gå omkring i sina långa klädnader och älskar att bli hälsade på med respekt på torgen, de som får de reserverade platserna i synagogan och de bästa platserna på gästbuden. De utnyttjar änkor, stjälar deras hem och ber sedan långa böner för syns skull! Så mycket hårdare blir det straff de får. ⁽³⁵⁾

Det judiska prästerskapet vände sig därför mot Jesus. De var fast beslutna att sätta punkt för hans budskap och störta honom i fördärvet.

Jesus i Jerusalem

Nu tar vi upp historien om hur Jesus arresterades, den rättegång som sedan följde och Pontius Pilatus order om hans korsfästelse, hur Jesus överlevde korsfästningen och mötte sina lärjungar, så som det omtalas i Bibeln.

Eftersom påskfestligheterna närmade sig förberedde stora mängder människor sig för att besöka Jerusalem för att fira minnet av tiden då judarna befriades från slaveriet i Egypten för många hundra år sedan. Påskan är en viktig judisk högtid. Ortodoxa judar avstår från att äta syrat bröd under påskfirandet. Istället äter de osyrat bröd, vanligen i form av matzoth.

Genom att äta matzoth återkallar de minnet av det osyrade bröd som israeliterna åt under sin flykt eftersom de då inte hade tid att syra brödet. Under påskan tillagas också måltiden och serveras med redskap och fat som strängt reserverats till påskhögtiden.

Det berättas att Jesus reste till Jerusalem vid detta tillfälle. Han red på en åsna som hans lärjungar skaffat åt honom och trädde in i Jerusalem. Folkmassan hälsade på honom, lyssnade på honom och var mycket imponerade av det han hade att säga.

I Bibeln står det: När Jesus drog in i Jerusalem blev det stor uppståndelse i hela staden och man frågade ”Vem är han?” Massorna svarade: ”Det är profeten Jesus från Nasaret i Galileen.” ⁽³⁶⁾

När översteprästen och de skriftlärde hörde rapporter om Jesus ökade inflytande blev de mycket oroliga. Det är möjligt att de övertalade myn-

digheterna att arrestera Jesus medan han var i Jerusalem.

Överstepräster och de äldste samlades i översteprästen Kajafas palats och gjorde uppplaner om att arrestera Jesus i hemlighet och döda honom. ”Vi får inte göra det under själva festligheterna”, sade de, ”annars kommer folket att göra uppror”. (37)

Jesus var medveten om deras planer. Han vidtog nödvändiga försiktighetsåtgärder men stannade kvar i Jerusalem och fortsatte sprida Guds budskap till folket. En dag åt Jesus och hans lärjungar en måltid tillsammans i hemlighet i en av lärjungarnas bostad. När måltiden var över gick de snabbt genom de trånga gatorna mot stadsporten. De ville bort från staden för att undvika att bli arresterade. När de lämnat staden bakom sig gick de mot Getsemane, en trädgård på Olivbergets sluttning, en kulle på Jerusalems östra sida mittemot templet.

Jesus ber i Getsemane

När de kom till Getsemane drog sig Jesus undan från dem ungefär ett stenkast, föll på knä och bad: ”Fader, om Du vill det, så ta bort denna bägare från mig. Men låt Din vilja ske, inte min.” En ängel från himlen visade sig för honom, och gav honom kraft. I sin vanda bad han allt ivrigare och hans svett droppade som blod ner på marken. När han steg upp från bönen gick han tillbaka till lärjungarna fann han att de somnat, utmattade av sin sorg. Hans sade till dem ”Varför sover ni? Stig upp och be att ni inte utsätts för frestelser.” (38)

Sedan gick han bort och bad för andra gången, ”Fader, om denna lidandets bägare inte kan tas bort utan att jag dricker ur den, så låt Din vilja ske.” Han återvände igen och fann lärjungarna sovande, de hade inte orkat hålla ögonen öppna.

Återigen lämnade Jesus dem, gick bort och bad för tredje gången och uppre-

JERUSALEM I NYA TESTAMENTETS TID

0 200 400
Meters

Roads

To Caesarea

Damascus Gate

Present City Wall

Pool of Bethesda

PRAETORIUM

Fort

Ancient City Wall

Gate

TEMPLE

Gate

Gate

Court of Gentiles

To Bethany

Gethsemane

Beautiful Gate

Solomon's Porch

To Jappa

To Bethlehem

Gennath Gate

HERODS PALACE

Pool

Present City Wall

Bridge

Gates

Pool of Siloam

Gate

KIDRON VALLEY

VALLEY OF HINNOM

padesammaord. Sedangickhantillbakatilllärjungarnaochsade”Sover ni fortfarande och vilar er? Se! Den stund är nu här då ’Människosonen’ ska överlämnas i de syndiga människornas händer.” (39)

Det berättas att Judas, en av Jesu lärjungar, förrådde honom och ledde soldaterna till Getsemane. Judas, förrädaren, kände till platsen eftersom Jesus och hans lärjungar ofta hade samlats där. Så Judas gick till trädgårdens och tog med sig en grupp romerska soldater, några tempelvakters som skickats av överstepräster och fariséerna; de kom dit beväpnade och bar på lyktor och facklor. (40)

Jesus arresteras

De romerska soldaterna, deras överbefälhavare och judarnas vakter arresterade Jesus, band honom och förde honom först till Hannas. Han var svärfar till Kajafas, som var överstepräst det året. (41)

Han förhörde Jesus på sitt eget sätt. Sedan skickade Hannas honom fortfarande bunden till översteprästen Kajafas. (42) Hannas hade ingen officiell ställning, men han var en före detta överstepräst och en ledande saducé. Han hade uppenbarligen ett stort inflytande. Kanske var denna rättegången informell undersökning, hållen för att kunna formulera riktiga anklagelser. (43)

Överstepräster och helarådet försökte få fram något falskt bevis mot Jesus för att kunna döma honom till döden, men de lyckades inte hitta något trots att det uppträdde många falska vittnen. (44)

Till slut dömde rådet Jesus till döden för hädelse baserat på religiösa grunder. Under det romerska styret var det dock nödvändigt att få domen bekräftad och att den verkställdes av Pilatus.

EndomavkunnadunderjudisklagmotJesusavenreligiösdomstolskulle

säkert ha påverkat vanligt folk emot honom och det kan även ha förväntats att detta skulle utgöra en viss moralisk påtryckning på den romerske domare, som skulle ha det sista ordet. ⁽⁴⁵⁾

Männens ombevakade Jesus slog honom och hånade honom. De band för ögonen på honom och sade: ”Vem slog dig? Gissa!” Och de sade många andra förolämpande saker till honom. ⁽⁴⁶⁾

Frågor:

1. Varför planerade judarna att döda Jesus?
2. Var greps Jesus?
3. Vilken lärjunge förrådde Jesus enligt Bibeln?
4. Vilken bön bad Jesus vid det kritiska tillfället?

Kapitel 8

Rättegången mot Jesus

Tidigt på morgonen gjorde alla översteprästerna och folkets äldste upp planer mot Jesus för att få honom avrättad. De belade honom med kedjor, förde bort honom och överlämnade honom till Pilatus, ståthållaren. ⁽⁴⁷⁾

De berättade för honom att Jesus hade hädat Gud. Vidare anklagade de honom för att ändra på accepterade religiösa sedvänjor, och sade att hans lära vilseledde folk. Det framgår av dess påståenden att dåtidens judiska religiösa ledare ansåg att straffet föreskrivet för hädelse var döden. Därför talade de med Pilatus om att döda Jesus. Märkligt nog tror vissa av dagens muslimska präster att straffet för hädelse bör vara döden. Den pakistanska regeringen har, påverkad av mullor, antagit en lag som föreskriver att det enda straffet för hädelse är döden. Av detta framgår att dagens muslimska präster ignorerar den Heliga Qur'anens lära som inte nämner något sådant straff. Istället verkar de följa de judiska lagarna.

När Pilatus hörde anklagelserna mot Jesus sa han till dem: ”Ta honom då själva och döm honom efter er egen lag.” Men judarna svarade: ”Vi har inte rätt att döda någon.” ⁽⁴⁸⁾

De fortsatte att anklaga Jesus: ”Vi har funnit att den här mannen förleder vårt folk, han vill förhindra att vi betalar skatt till kejsaren och säger sig vara Messias och kung.” Pilatus frågade honom: ”Är du judarnas konung?” Jesus svarade: ”Du själv säger det.” ⁽⁴⁹⁾

Jesus sade: ”Mitt rike hör inte till denna världen. Om mitt rike hade hört till denna världen hade mina följeslagare kämpat för att jag inte skulle bli utlämnad till de judiska myndigheterna. Nej, mitt rike är av ett annat slag.” (50)

Då sade Pilatus till översteprästerna och folkmassan. ”Jag kan inte finna någotskäl att döma den här mannen.” Men de stod på sig än nummer: ”Med sina lärorhetsar han upp folket i hela Judéen. Han började i Galiléen och har nu kommit ända hit.”

När Pilatus hörde detta frågade han: ”Är denne man från Galiléen?” När han fick veta att Jesus kom från Herodes område skickade han honom vidare till denne, som också han befann sig i Jerusalem vid det tillfället. Herodes ställde en mängd frågor till Jesus, men hans svarade inte. Översteprästerna och deskriptlärde gick fram och framförde allvarliga anklagelser mot honom. Herodes och hans soldater hånade då Jesus och behandlade honom föraktfullt. Sedan kläddes Jesus i en findräkt och skickade honom tillbaka till Pilatus. (51)

Pontius Pilatus var övertygad bortom alla tvivel om att Jesus var oskyldig. Därför försökte han släppa honom fri, men judarna protesterade våldsamt.

Pilatus kallade samman översteprästerna, ledarna och folket och sade till dem: ”Ni har fört hit den här mannen till mig och anklagat honom för att vilseleda folket. Jag har nu förhört honom i er närvaro men kan inte finna honom skyldig till något av det ni anklagar honom för. Det kan inte Herodes heller, och därför har han skickat tillbaka honom till oss. Den här mannen har inte gjort något för att förtjäna döden. Jag kommer att låta prygla honom, sedan låter jag honom gå.” (52)

Judarna insisterade på att han var en förrädare och därför borde hängas.

Ståthållaren tittade på alla judarna som hade samlats runt omkring och när han såg att många grät sa han: ”Hela folkmassan önskar honom inte död.” Men de äldste bland judarna sa: ”Hela folkmassan har kommit endast av den anledningen att de vill se honom död.” (53)

De pressade Pilatus så mycket att han inte kunde släppa Jesus fastän han ändå var angelägen om att rädda hans liv. Under rättegången hade hans hustru, som sett en vision angående Jesu oskyldighet, sänt honom ett meddelande som sade: Ha inte något med denne oskyldige mannen att göra, ty i en dröm i går natt har jag lidit mycket för hans skull. (54)

Därför gjorde Pilatus ytterligare ett försök att övertala judarna att frige Jesus. Han gav den uppretade massan ett alternativ att rädda livet på antingen Jesus eller en känd brottsling, Barabbas. Så när människorna samlades frågade Pilatus dem: ”Vem vill ni att jag befriar för er? Jesus Barabbas eller den Jesus som kallas Messias?” (55)

De svarade: ”Barabbas” eftersom översteprästerna och de äldste övertalat folket att begära Barabbas fri och få Jesus dödad. När Pilatus frågade dem: ”Vilket brott har han begått?” började de ropa ännu högre ”korsfäst honom!” (56)

De hotade även att skriva till Cesar att Pilatus hade friat en man som gjort sig till kung, vilket innebar att Pilatus också var en rebell mot kejsaren.

När Pilatus såg att det inte lönade sig att fortsätta och att ett upplopp hotade, tog han lite vatten och sköljde sina händer inför folket och sade: ”Jag är inte ansvarig för denne mans död! Detta är ert verk”. Hela folkgruppens svarade: ”Låt straffet för hans död drabba oss och våra barn.” (57)

Så Pilatus dömde Jesus som de önskade. Han frigav den man de önskade,

den som satts i fängelse på grund av upplopp och mord. ⁽⁵⁸⁾

Pilatus uppträdande var en bekännelse om att Jesus verkligen var oskyldig och att han fällde den hemska domen under tvång. Det framgår helt tydligt av Bibelns redogörelser att det judiska samfundet hade gaddat sig samman mot Jesus och var fast beslutna att straffa honom. Ett beslut från Pilatus som stred mot de judiska prästernas önskan kunde ha resulterat i ett uppror.

Man bestämde att Jesus skulle korsfästas på fredag eftermiddag. Jesus bad: Fader, min Fader! Allt är möjligt för Dig. Tag dennalidandets bågare ifrån mig. Han bad intensivt för att sanningshalten i hans anspråk var hotad. Jesus visste att om judarna lyckades i sina försök att korsfästa honom genom korsfästelse skulle de förkunna att han var en falsk profet, vars falskhet slutgiltigt hade bevisats med hjälp av en helig skrift, som säger: En hängd man är förbannad av Gud. ⁽⁵⁹⁾

Guds löfte till Jesus om att rädda honom från en av Gud förbannad död

Jesu böner accepterades och Gud försäkrade honom om att han skulle räddas från den förbannade döden på korset.

Enligt den Heliga Qur'anen sade Gud till honom: Jag kommer att låta dig dö en naturlig död och kommer att upphöja dig till Mig Självt och frigöra dig från anklagelserna från dem som inte tror. ⁽⁶⁰⁾

Bibeln verkar också ha gett ett liknande budskap. När judarna krävde ett tecken från Jesus svarade han: ”Detta onda och trolösa släkte kräver ett tecken, men det skall inte få något annat tecken än Jona-tecknet. Ty liksom profeten Jona var i den stora fiskens buk i tre dagar och tre nätter skall Människosonen vara i jordens inre i tre dagar och tre nätter.” ⁽⁶¹⁾

Det är intressant att lägga märke till att historien om Jonas också berättas i den Heliga Qur'anen, fast det inte nämns där att han stannade i fiskens buk i tre dagar och tre nätter.

I den heliga Qur'anen står det: Jonas var sannerligen också ett av Allahs Sändebud. När han flydde till det lastade fartyget, och när han kastade lott med skeppets besättning och förlorade. Och fiskens valde honom medan han klandrade sig själv. Och hade han inte hört till dem som lovprisar Gud, hade han fått bli kvar där till Uppståndelsens dag. Sedan kastade Vi upp honom i ett ödsligt landskap och han var sjuk. ⁽⁶²⁾

Frågor:

1. Till vilken domstol fördes Jesus för rättegång?
2. Vilka anklagelser riktade judarna mot Jesus?
3. Vad drömde Pilatus hustru om Jesus?
4. Vem frisläppte Pilatus vid påskhögtiden?
5. Nämn en vers ur Qur'anen som visar att Jesus inte dog på korset.
6. När judarna krävde ett tecken vilket tecken gav Jesus dem då?

Kapitel 9

Jesus hängs på korset

På fredag morgon, dagen som fastställts för korsfästelsen, var det stort tumult i staden. De flesta av Jesu fiender såg fram emot att se honom förnedrad och vanärad offentligt.

Enligt Bibeln satte man en krans av taggiga grenar på hans huvud och han blev slagen och bespottad.

Jesus fördes till Golgata, en avrättningsplats cirka 600 m bort. En stor folkmassa följde honom genom gatorna. De hånskrattade åt honom och skrek förolämpningar åt honom. I Johannesevangeliet står det att han bar sitt eget kors.

Enligt judisk sed, som till fullo understöddes av romersk lag, var det förbjudet att låta någon hänga kvar på korset under sabbaten. Sabbaten börjar vid solnedgången på fredagen och varar till solnedgången på lördagen.

På den tiden spikade man fast den dömdes händer och fötter på träkorset och ingen mat fick serveras dem utan de brukade dö av hunger och törst. Döden kom som ett resultat av en långsam process som ibland kunde ta upp till tre eller fyra dagar. Det var också vanligt att soldaterna brukade bryta benen på fångarna för att försäkra sig om deras död.

Korset sattes upp på kullen Golgatas, utanför Jerusalems stadsmur. En

folkmassa hade samlats där för att bevittna händelsen. Maria, Jesu mor, några lärjungar och de som ville Jesus väl var också närvarande. De som gick förbi skakade på sina huvuden och smädade Jesus. ⁽⁶³⁾

Överstepräster, deskriptlärda och de äldstegjorde också narr av honom och sade: ”Andra har han hjälpt, men sig själv kan han inte hjälpa. Är han inte Israels konung? Om han stiger ned från korset nu, så ska vi tro på honom.” ⁽⁶⁴⁾

Han blev skymfadt på sammasätt av rövares som var korsfäst tillsammans med honom. ⁽⁶⁵⁾

Jesus bad till Gud och sade: ”Fader, förlåt dem. De vet inte vad de gör.” ⁽⁶⁶⁾

Som det nämns i Bibeln, täckte ett mörker hela landet strax efter Jesu korsfästelse och det varade i tre timmar. När Jesus hängts på korset i några timmar ropade han med hög röst: ”Eli, Eli, lema sabachtani?” Vilket betyder: Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig? ⁽⁶⁷⁾

Sedan sade han ”Jag är törstig.” Där stod ett kärl som var fyllt med surt vin. De satte därför en svamp som doppats i det sura isopvinet och förde den till hans mun. ⁽⁶⁸⁾

Strax därefter föll hans huvud ner och han verkade ha svimmat av. Jesus var i ett chocktillstånd med lågt blodtryck och hade förlorat medvetandet på grund av ett minskat blodflöde till hjärnan. Hans askgrå hud och orörlighet gjorde att man av misstag trodde att han var död och det råder ingen tvekan om att åskådarna verkligen trodde att han var död. ⁽⁶⁹⁾

Det förefaller som om en jordsbävning skakade hela staden vid det tillfället. Bibeln säger: ”Jorden skakade och klipporna rämnade.” ⁽⁷⁰⁾

Folk blev rädda och sprang därifrån.

Eftersom Sabbaten närmade sig, kom soldater och krossade benen på de två banditerna som var korsfästa tillsammans med Jesus. De levde då. De avled när deras ben krossades. Men när de kom till Jesus trodde de att han redan var död. Ändå ”stack en av soldaterna ett spjut i sidan på honom och då kom det genast ut blod och vatten.”⁽⁷¹⁾ Förvånande nog krossades inte Jesu ben.

Att det rann blod och vätska ur Jesu kropp var ett bevis på att han levde vid det tillfället och inte var död, eftersom den medicinska vetenskapen har lärt oss att blod och vätska inte kan rinna från en död kropp. Om han var död och hans hjärta slutat slå skulle ett så aktivt blodflöde att det fick blodet att rinna på det viset inte ha varit möjligt.

Jesus räddas

En av Jesu anhängare som ännu inte offentligt blivit hans lärjunge, men i hjärtat trodde på honom, var Josef från Arimatea. Han var en rik och inflytelsefull man som stod nära Pilatus. Jesu kropp lämnades över till honom.

I Bibeln står det: Josef från Arimatea en ansedd rådsherre, som också väntade på Guds rike, tog mod till sig och gick till Pilatus och bad om att få Jesu kropp. Pilatus undrade om Jesus redan var död och medan han kallade på sin officerare frågade han honom om Jesus redan var död. När han fick veta det av officeren skänkte han den döda kroppen till Josef. ⁽⁷²⁾

Sålunda tog lärjungarna ner Jesu kropp under Josefs överinseende, svepte honom i en linnesvepning och placerade kroppen i en grav som hade huggits i ett solitt berg. Sedan rullade de en stor sten framför gravens öppning. Graven var stor nog för att rymma Jesus och en till två väktare som kunde sitta och sköta om honom. Det verkar som om

endast några få lärjungar visste att Jesus levde. Resten av hans lärjungar hade som alla andra fått intryck av att han dött på korset.

Bibeln nämner att dessa lärjungar kom och gick till och från graven, men allt skedde under stor försiktighet och i hemlighet.

I Bibeln står det: Kvinnorna som hade kommit från Galiléa tillsammans med Jesus följde med och såg graven och hur hans kropp lades där. Sedan återvände de och gjorde i ordning kryddor och salvor.

Det står också att Nikodemus, en annan av Jesu anhängare och en av den tidens duktig läkare, ”som först hade sökt upp Jesus på natten, gick med Josefo och tog med sig omkring 30 kilo kryddor bestående av en blandning av myrra och aloe.” ⁽⁷⁴⁾

I själva verket smordes hans sår med salvan som tillretts i förväg. Alla ingredienserna i den salvan var kända för att läka sår och att lindra smärta.

Denna underbara salva är känd som Marham-i-Isa eller Jesu salva, och nämns i många medicinska böcker som till exempel den berömda medicinska avhandling känd i väster som Canon av Avicenna. ⁽⁷⁵⁾ Denna bok användes som en medicinsk lärobok i Europa under flera sekler.

Man rökte också grottan med aloe och andra örter som har stärkande egenskaper för att återföra Jesus till medvetande. Så lunda låg Jesus i graven under sabbaten. Han återfick inte medvetandet under flera timmar. Under den tiden gav örter och linnebandage honom det bästa förbandet för hans skador. ⁽⁷⁶⁾

Efter en kort tid i graven hade Jesus återhämtat sig tillräckligt för att kunna gå.

Judarna sätter en vakt framför graven

Inte ens judarna själva var säkra på Jesu död. De kom ihåg profetian som Jesus förutsagt, att han skulle visa dem samma mirakel som profeten Jonas och komma tillbaka levande ur jordens innandöme. Därför gick översteprästerna och fariséerna återigen till Pilatus och sade till honom: ”Ers höghet, vi har kommit att tänka på hur den där bedragaren sade att hans kulle uppstå igen efter tre dagar? Vill ni vara vänlig och ge order om att klippgraven bevakas intill den tredje dagen?” (77)

”Ta en vakt”, svarade Pilatus dem ”och gå och gör klippgravens så säkra ni kan.” De gav sig iväg och skyddade den genom att förseglastenen och lämna en vakt att vakta. (78)

Jesus flyr och möter sina lärjungar

Trots vaktstyrkan och gravens förseglingar lämnade Jesus graven före den tredje dagens gryning. Som det står i Matteusevangeliet verkade det bli ett nytt kraftigt jordskalv som rullade undan stenen. ”Vakterna blev så rädda att de skakade och blev som livlösa.” (79)

Mycket tidigt den första dagen i veckan gick Maria Magdalena, Maria Jakobs mor och Salome till graven så snart solen gått upp. Och de sade till varandra: ”Vem ska rulla undan stenen från graven åt oss?” Men när de såg uppså fick de se att stenen var bortrullad, den var mycket stor. De gick in i graven och såg en ung man i lång vit dräkt sitta där till höger och de blev förvånade. (80)

Han sade till dem: ”Han går före er till Galiléen. Där ska ni få se honom, så som han har sagt er.” (81)

Efter det att Jesus lämnat graven är det känt att många av hans lärjungar såg honom vid flera olika tillfällen. Till och med när några av hans lärjungar blev förvånade och vägrade tro, bevisade Jesus för dem att han

var samma person som hade korsfästs och inte ett spöke. Jesus verkar ha färdats från Jerusalem i riktning mot Galiléen. Han undvek medvetet kontakt med andra människor. Under sin färd mötte han två lärjungar som var på väg till en by Emmaus som ligger omkring elva kilometer från Jerusalem. Först kände de inte igen honom. När de nästan var framme vid byn dit de skulle, såg Jesus ut att vilja gå vidare.⁽⁸²⁾ Han ville inte gå in i byn av rädsla att bli igenkänd.

Vid ett annat tillfälle mötte han några lärjungar. De blev förskräckta och trodde de såg ett spöke. Men då sade han till dem: ”Varför blir ni skrämnda, varför fylls era sinnen av tvivel? Se på mina händer och mina fötter och se att det är jag och ingen annan. Känn på mig, så kommer ni att veta, för en ande har inte kött och ben, och det kan ni se att jag har.” Han sade detta och visade dem sina händer och fötter. De kunde fortfarande inte riktigt tro att det var sant, men var av idel glädje och förundran, så han frågade dem: ”Har ni något att äta här?” De räckte honom en bit tillagad fisk, som han tog och åt i deras åsyn.”⁽⁸³⁾

I Bibeln står också att när Tomas, en av Jesu lärjungar, fick veta att Jesus levde och mådde brasade han: ”Om jag inte får se ärren i hans händer och sticka fingret i spikhålen och handen i hans sida, så kan jag inte tro.”⁽⁸⁴⁾ Så när han mötte Jesus tillsammans med de andra lärjungarna visade Jesus honom spikhålen och sade till Tomas att med sitt finger vidröra det ställe där spikarna varit och hans sida så att han kunde se med egna ögon att Jesus var levande med samma kropp och inte ett spöke.

Sålunda bevisades Jesu profetia till varje punkt. På samma sätt som Jonas var vid liv när han hamnade i valen, stannade i den medvetlös men levande och levde när han kom ut ur valen gick Jesus levande in i graven, stannade i den medvetlös men vid liv och kom levande ut ur graven.

Frågor:

1. Var ställdes korset upp?
2. Vad menas med uttalandet "Eli, Eli, lama sabaktani"?
3. Varför trodde man att Jesus var död?
4. Hur länge stannade Jesus på korset?
5. Hur kan man säga att Jesus var levande men i koma när han togs ned från korset?
6. Vem var Josef av Arimatea? Vart förde han Jesu kropp?
7. Hur länge stannade Jesus i graven?
8. Vart gick Jesus efter sitt tillfriskande?
9. Varför trodde lärjungarna att Jesus var ett spöke?
10. Hur undanröjde Jesus deras rädsla och för dem att han inte var ett spöke?
11. Jesus förutsade att han skulle komma levande ut ur graven precis som profeten Jona levande kommit ut ur valens mage. Förklara hur denna profetia gick i uppfyllelse.

Kapitel 10

Kronologisk genomgång av Jesu rättegång

Händelserna som leder till och inbegriper Jesu rättegång är mycket viktiga, men inte lätta att fastställa.

”Evangelierna verkar rapportera två olika rättegångar med Jesus. En rättegång inför judiska myndigheter där han anklagas för ett religiöst brott. Den andra inför den romerska ståthållaren Pontius Pilatus där Jesus anklagas för ett politiskt brott. Judarna hade troligen inte befogenhet att själva utfärda en dödsdom, därför behövde de den romerska ståthållarens stöd.

Det verkar förnuftigt att anta att Jesu fiender skulle göra stor sak av hädelse anklagelsen inför judisk domstol, och sedan ändra anklagelsen till en politisk revolt, då detta mest troligt skulle säkra en dödsdom från en romersk ämbetsman.” (85)

”Enligt Matteus och Markus, som troligen utnyttjade honom, arresterades Jesus av en ospecificerad grupp organiserad av översteprästen. Han refererar till denna grupp som ett hemvärn utsänt av stadens lokala myndigheter för att fånga en bandit. Jesus förs till översteprästen och anklagas av vittnen inför översteprästen och hela rådet. Vittnena kan inte komma överens. Jesus berättar för översteprästen att han är Messias och att ’Människosonen’ snart skall komma i moln av storhet. Översteprästen far ut över denna hädelse och rådet beslutar att det är lämpligt att Jesus skall dö. Ett andra möte hålls på morgonen utan tvekan för att

rådgöra om hur man ska döda Jesus. Man beslutar sig för att överlämna honom till Pilatus.” (86)

”Lukasevangeliet är en aning annorlunda. Jesus arresteras av tempelpolisen. Han förs till översteprästens hus men inget möte hålls under natten. Först på morgonmötet ställer ett råd två frågor till honom. Det första om han är Kristus och det andra om han är ’Guds son’. Sedan för hela sällskapet honom till Pilatus.” (87)

”I det fjärde evangeliet tar händelserna en annan vändning. Jesus förhörs aldrig av judarnas råd. Han förs först till översteprästens svärfar Hannas hus. Där utfrågas han endast om sina lärjungar och sin lära. Därifrån förs han till översteprästen Kajafas hus och därifrån till Pilatus residens.” (88)

Enligt Bibeln verkar det som om Jesu rättegång inför Pilatus och förmodligen inför Herodes ägde rum på fredag morgon, vilket är svårt att tro. ”Det är svårt att föreställa sig att Jesus fördes till Pilatus tidigare än klockan sex på morgonen då den judiska dagen började. Ändå beslutades allt inom tre timmar och Jesus fördes till avrättningsplatsen. Under dessa tre timmar hade Pilatus lyssnat på anklagelserna mot Jesus och förhört honom. Pilatus hade även lyssnat och svarat på vädjan att frige en fånge enligt sedvänjan och folket hade valt Barabbas. Han hade sedan böjt sig för kravet på att Jesus skulle korsfästas, och gett order om spöstraff. Soldaterna hade fört iväg Jesus och gjort åtlöje av honom. Sedan hade de lett honom i långsam takt längs en sträcka utanför staden till Golgota. Pilatus måste ha dömt Jesus ovanligt snabbt. Detta stämmer inte överens med de övriga källorna.

Enligt Matteus sände Pilatus hustru honom ett meddelande om en dröm hon haft och bad honom att inte vidta lagliga åtgärder mot Jesus. Pilatus var så motvillig att agera att han skickade efter vatten och of-

fentligt tvättade sina händer för att markera sin oskyldighet.

Lukes introducerar ytterligare ett inslag av fördröjning. När Pilatus får reda på att Jesus kommer från Galiléen skickar han honom vidare till Herodes Antipas, som befinner sig i sitt hem i Jerusalem.” (89)

Dessutom är det svårt att tro Bibelns uppgifter om att Jesus lämnades över för korsfästning så snart rättegången var över, eftersom förberedelserna för korsfästelsen inte kunde påbörjas förrän efter det att order om korsfästning hade givits. Tillräckligt med tid behövdes förvisso för förberedelserna.

Uppenbarligen kunde inte alla dessa aktiviteter ske på fredag morgon. Därtill uppstår problem på grund av påskhögtiden som vi måste få lösa i detta sammanhang. ”Den speciella vecka när Jesus korsfästes firade man också påskhögtiden och detta var i sig en speciellt helig dag.

Om vi sammanfattar den informationen med det vi lärt av evangelierna, verkar det som att författarna till synopserna trodde att påskfestivalen var på fredagen, medan Johannes trodde att påsken sammanföll med Sabbaten just det året.” (90)

Om vi accepterar att påskhögtiden var på fredagen så som Matteus, Markus och Lukas berättade, kan rättegången hållen av judarna och Pilatus inte ha skett på en högtidsdag.

”Det är högst osannolikt att Jesus skulle ha förhörts, dömts och korsfäst mitt under en sådan viktig högtid som påsken. Särskilt osannolikt är det att en romersk guvernör skulle ha varit dum nog att ta risken att bli indragen i en offentlig avrättning av en populär man under en tid då Jerusalem var full av pilgrimer. En sådan händelse skulle ha besudlat den stora högtiden och kunde ha startat ett uppror bland judarna.

Det skulle ha varit emot de judiska påsklagarna att ha Jesu rättegång under högtiden. All sorts arbete var förbjudet under påsken även för sanhedrins arbete.” (91)

Om vi beaktar det fjärde evangeliet, som uppger att påskhögtiden var på lördagen passar det bra med de ovannämnda invändningarna då alla dessa aktiviteter inte kunde ha skett under en så kort tid. Johannes verkade vara medveten om problemet att ingen rättegång kan ha skett under påsken. Han försökte lösa detta genom att föreslå att påsken var på en lördag och inte en fredag.

Det kan kanske föreslås att judarna ignorerat sina religiösa lagar för att de ville döda Jesus. Men då judarna alltid är måna om att följa sina lagar verkar detta osannolikt. Det fjärde evangeliet berättar att judarna aldrig trädde in i den romerska domstolen av rädsla för att bli orena kvällen före påskhögtiden. Vidare ”Det är också betydelsefullt, att i de första kristnas alla anklagelser mot judarna, anklagade de aldrig dem för att bryta mot lagen för att avrätta Jesus.” (92)

Från dessa bibliska redogörelser framgår det att Jesus arresterades på torsdagskvällen och förhördes av judiska myndigheter under natten. Enligt Markus och Matteus mötte han den judiska rådsförsamlingen hela natten och även tidigt nästa morgon. Därefter fördes han till Pilatus. Enligt Lukas fick han emellertid endast möta det judiska rådet endast på morgonen.

Några kristna forskare har ifrågasatt detta och sagt att det inte kunde ha varit ett möte under natten med det judiska rådet. En av dem säger: ”Några judiska experter har mycket övertygande påpekat att den historiska autenciteten i det nattliga mötet med hela sanhedrin är mycket tveksam. Inget normalt sanhedrinmöte har någonsin skett nattetid och svårigheterna med att kalla lämpliga representanter från deras sängar

vid festivaltiden skulle ha varit mycket större än att helt enkelt hålla Jesus över natten, eller över flera nätter, ifall det hade rört sig om en legitim rättegång.” (93)

”Samma argument kan användas för varje möte hållet före gryningen. Den rabbiniska avhandlingen om sanhedrin som skrevs omkring år 200 konstaterar att deras möten inte kan hållas på sabbaten eller under högtider, och särskilt inte under natten.” (94)

Dessutom: ”För att ifrågasätta om beskrivningen är korrekt, har det påpekats att det skulle ha varit olikt sanhedrin, den judiska högsta domstolen, som handskas med lagärenden att träffas i översteprästens hus, då de hade en egen möteslokal.” (95)

”Historiker har börjat tvista om att inget formellt nattligt möte med sanhedrin kunde ha ägt rum i Judéen under hela Herodes och hans romerska efterföljares styre.” (96)

Därför drar vi slutsatsen att det judiska rådets möte inte hölls under nattetid.

Efter det att Jesus arresterades verkar det osannolikt med hänsyn till händelsernas ordningföljd enligt Bibeln och den judiska lagens krav, att sanhedrins möte som omfattade 71 medlemmar kunde ha ägt rum före söndagen eftersom påskhögtiden var på fredagen och sabbaten på lördagen kunde ingen judisk rättegång ha ägt rum under dessa dagar.

Om vi antar att det judiska rådet träffades på söndagen kunde domen om korsfästelse inte utfärdats förrän på måndagen, följt av de 24 timmars frist som krävs enligt den judiska lagen. Jesus måste sedan ha förts till Pilatus för den romerska rättegången. Om Jesus även skickats till Herodes för rättegång borde detta ha tagit ytterligare en dag. Det verkar

därför möjligt att Pilatus gav order om korsfästelse på onsdagen.

Alla evangelierna är överens om att Jesu korsfästes på fredagen. Det kunde inte ha varit fredagen omedelbart efter hans arrestering på torsdagen, eftersom det enligt de tre evangelierna var en högtid. Korsfästelsen måste ha ägt rum den följande fredagen. Tydligt har evangeliernas författare blandat ihop fakta. De trodde att Jesus förhördes och hängdes på korset en dag efter det att han arresterats. Men det verkar mer logiskt att han hängdes på korset följande fredag, som inte var en helig dag för judarna.

Genom att fastställa fredagen verkar det som om Pilatus avsiktligt försökte minimera tiden för Jesus på korset, då han visste att alla kroppar skulle tas ner från korsen före solnedgången, eftersom nästa dag var sabbaten. Enligt allt som diskuterats ovan kan en möjlig ordning av händelserna vara enligt följande:

Tordag - Jesus arresteras

Fredag - Påskhögtiden

Lördag - Sabbaten

Söndag - Judiska rådets möte

Måndag - Judiska rådets dom

Tisdag - Rättegång hållen av Pilatus

Onsdag - Rättegång hållen av Pilatus/Herodes och domen om korsfästelse

Torsdag - Jesus sitter kvar i häktet

Fredag - Jesus korsfästs, tas ner och placeras i klippgraven.

Lördag - Jesus är kvar i graven

Söndag - Jesus lämnar graven på morgonen och färdas mot Galiléen

Frågor:

1. Vad betyder sanhedrin?
2. Förklara varför sanhedrins möte inte kunde ha ägt rum under natten eller under en högtid.
3. Vad menas med författarna till synopserna?
4. Vilken dag nämndes av författarna till synopserna som påskhögtidens dag?
5. Vilken dag var påskhögtiden enligt det fjärde evangeliet?
6. Varför gav Pilatus order om att Jesus skulle korsfästas på fredagen?

Kapitel 11

Jesus emigrerar till andra länder

När Jesus befann sig i Palestina hade han genom liknelser tydligt antytt att han i framtiden skulle bli tvungen att lämna Palestina för ett annat land. När han färdades från Palestina uppstod frågan om vart han skulle resa? Detta hade Jesus redan svarat på själv: Jag har enbart blivit sänd till de förlorade fåren, till Israels folk. ⁽⁹⁷⁾

Jag har också andra får, som inte hör till den här fållan. Också dem måste jag leda, och de skall lyssna till min röst, och det skall bli en hjord och en herde. ⁽⁹⁸⁾

Uppenbarligen skulle Jesus nu söka efter Israels förlorade stammar. För att undvika arrestering var han tvungen att fly undan från faran. Både judiska och romerska myndigheter var hans fiender. Jesus följde sålunda samma antika väg som även judarna använt när de skingrades under historiens gång.

Israels förlorade stammar

Om vi tittar på judarnas historia finner vi att de var uppdelade i tolv stammar. Alla dessa levde fridfullt under Hadhrat Daud (David) och efter hans bortgång under Hadhrat Sulaiman (Salomon). Salomon och David var båda Guds profeter och därtill folkets kungar.

Enligt Bibeln omfattade deras kungarike alla nationer från floden Eufrat till staden Gaza i Filistén och till den egyptiska gränsen. Efter

De 12 territoriala Stammarna

Namn på de 12 Stammarna

1. Asher	4. Ephraim	7. Judah	10. Reuben
2. Benjamin	5. Gad	8. Manasseh	11. Simeon
3. Dan	6. Issachar	9. Naphatali	12. Zebulun

kung Salomons död år 931 före Kristus efterföljde hans son Rehabeam honom. Hans grymhet ledde till att folket gjorde uppror mot honom och hans kungarike minskade till att omfatta området Judéen.

Jerusalem var huvudstaden i detta södra kungarike. Endast två stammar, Judas och Benjamin förblev lojala mot Rehabeam. Resterande tio stammar bildade kungariket Israel i norr med Samarien som huvudstad. De valde Jerobeam till sin kung. Det var ständigt krig mellan dessa två kungariken. Jerobeam var enligt Bibeln en tjänsteman i Salomons kungarike. Han revolterade mot kung Salomon. För att undvika straff flydde han till Egypten och stannade där till Salomons död.

Omkring två hundra år senare attackerade Assyrien under ledning av kung Tiglat Pileser III (745-727 f.Kr.) Israels norra kungarike och övertog flera städer. De tog med fångar till Assyrien. På så sätt började fångenskapen och spridningen av de tio stammarna.

Några åren senare attackerade kejsaren Salmanassar V av Assyrien kungadömet Israel. Israels kung Hosea kapitulerade och gick med på att betala skatt varje år. Men ett år senare sände kung Hosea budbärare till Egyptens kung och bad om hjälp att sluta betala skatt till Assyrien. När Salmanassar fick reda på detta reagerade han starkt. Han invaderade Israel och belägrade Samarien under tre år. Under den tiden dog kung Salmanassar. Hans efterträdare Sargon II fortsatte belägringen. År 722 före Kristus förstördes kungadömet fullständigt och alla överlevande från de tio kvarvarande stammarna fördes till Assyrien, Mesopotamien och delar av Mellanöstern. På så sätt kom dessa tio stammar att refereras till som de förlorade stammarna. Dessa stammar spreds ytterligare då Babylonien förstörde Assyrien. Senare krossade perserna under kung Kyros tid det babyloniska herraväldet år 539 före Kristus. Israeliterna led igen och skingrades över hela det persiska kejsardömet, som på den tiden sträckte ut sig upp till Afghanistan och Indien. Det var dessa förlorade stammar som Jesus gick för att söka efter.

Jesus färdas mot öst

Det verkar som om Jesus lämnade Galiléen och följde karavanrutten mot Syrien. I och runt Damaskus var ett stort judiskt samhälle uppbyggt. Det finns antydningar om att Jesus färdats från Damaskus till staden Nisibain, som ligger längs med rutten från Syrien till Persien cirka 450 mil från Jerusalem.

En välkänd persisk historieskrift känd som Rauzat-us-Safa beskriver Jesu resa till Nisibain. Det står: ”Jesus, frid vare med honom, kallades Messias eftersom han var en stor resenär. Med en yllesjal om huvudet och en yllemantel på kroppen och en käpp i sin hand vandrade han till fots från land till land och från stad till stad. Han åt vilda frukter och växter. På nätterna stannade han där han råkade befinna sig. Under en av hans resor köpte hans följeslagare en häst till honom. Han red hästen en dag men då han inte kunde tjäna ihop till hästens föda lämnade han tillbaka den.

När han anlände till Nisibain som låg cirka flera hundra mil från hans hem skickade han in några lärjungar i staden för att predika. Det gick allmänt felaktiga och ogrundade rykten i staden om Jesus och hans mor. Guvernören arresterade därför lärjungarna och kallade efter Jesus. Jesus predikade han för folket, helade sjuka människor genom sina böner och visade dem andra mirakel. Resultatet av detta var att Nisibains kung, hans arme och folket blev Jesu lärjungar.” (99)

Jesus i Persien

Genom att bege sig till Nisibain verkar det som om Jesus avsåg att färdas mot öst genom Persien till Afganistan.

Under sin färd förefaller han ha passerat genom Herat, en stad nära gränsen mellan Afganistan och Iran. Detta är bevisat genom en kort redogörelse av en församling kallad för Dervisher. Dessa hävdar att de

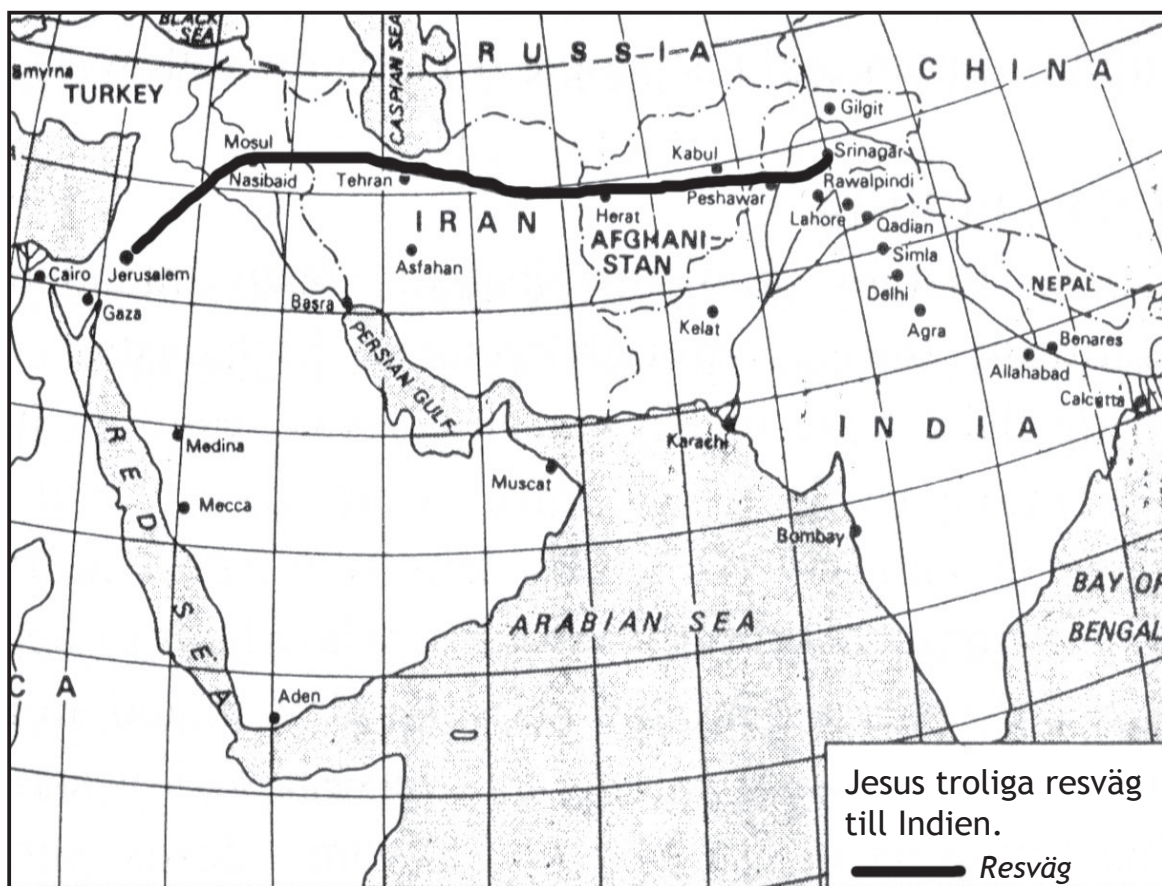
är Jesu anhängare och de existerar fortfarande i och omkring Herat. I en bok med titeln "Bland Dervisherna" står det: "Anhängarna till Isa, Mariyams son, Jesus, Marias son, kallade sig vanligen 'moslim' och var bosatta i ett antal byar spridda i västa Afghanistan vars centrum var Herat. De tror i redogörelsen att Jesus var Guds son på grund av att han genom sin godhet och uppoffringar uppnått den rangen.

Enligt dessa människor flydde Jesus från korset, gömdes av sina vänner och fick hjälp att fly till Indien. Han bosatte sig i Kashmir där han nu vördas som en forntida lärare, Yuz Asaf. Det är från denna period i Jesu liv som dessa människor uppger sig ha fått sitt budskap." (100)

Det verkar som om Jesus tog sig namnet Yuz Asaf när han hade lämnat Nisibain eftersom han ibland var känd under detta namn i de länder han besökte därefter. Yuz är en förkortning av Yusu som betyder Jesus och Asaf den som samlar ihop eller samlar. På så sätt betyder Yuz Asaf Jesus, den som samlar ihop Israels förlorade får.

Jesus i Afghanistan

Från Herat verkar Jesus ha gått in i Afghanistan och sedan genom Punjab till Kashmir, där Israels förlorade stammar förmodas ha bosatt sig. Det finns också antydningar om att Jesus besökte Tibet. När vi studerar invånarnas sedvänjor och bruk i dessa länder, då speciellt Afghanistan och Kashmirs finner vi att de till stora delar liknar israelernas, men är väldigt olika människornas vanor och utseende på den indiska subkontinenten. Afghanerna själva hävdar att de härstammar från Israeliterna och deras anletsdrag bestyrker sannerligen deras anspråk och det gör även flera av namnen på deras stammar. Till exempel betyder Musakhel, Moses stam, Daudkhel, Davids stam, Yusufzai. Josefs stam och Sulemanzai, Salomons stam. Likaledes verkarnamnen på åtskilliga av deras bosättningar ha judiskt ursprung.

Det är därför fullt möjligt att några av Israels förlorade stammar bosatte sig på olika platser i Afghanistan långt före händelsen med Jesu korsfästelse, och att Jesus besökte dem, predikade för dem och accepterades av dem.

Jesus i Indien

Från Afghanistan förefaller Jesus ha färdats genom Punjab i Indien och slutligen bosatt sig i Kashmir. De flesta israelerna i Kashmir hade blivit buddister. Vissa var även avgudadyrkare. Sakta och gradvis återförde Jesus dem till den sanna tron och de accepterade honom som en av Guds profeter. Allt eftersom tiden gick fick Jesus många anhängare i Kashmir. De hedrade honom högt. Sålunda accepterades Jesus i alla de länder där Israels förlorade stammar hade bosatt sig.

Jesus möter en hinduisk kung

En mycket gammal bok på sanskrit ”Bhavishya Maha Puranas” beskriver om ett möte mellan Jesus och kung Shalewahin. Det berättas att en gång åkte kung Shalewahin till en av Himalayas bergstoppar. Där, i mitten av landet Hun såg den mäktige kungen en värdig person med ljushylda drag och vita kläder sitta på berget. Shalewahin frågade honom vem han var. Hans svarade med ett leende: ”Jag är Messias, född av en jungfru.” Vidare berättade han för kungen att han hade kommit från ett land långt bort där han fått lida på grund av sitt folk. När kungen bad honom förklara sin religions svarade Jesus: ”Det är kärlek, sanning och renhet i hjärtat.” Kung Shalewahin var mycket imponerad av Jesu helighet och betygade honom sin vördnad innan han lämnade honom. ⁽¹⁰¹⁾

Jesus dog i Kashmir

Jesus, Gud välsigne honom, anses ha gått bort vid 120 års ålder. Han begravdes i Kashmir. Hadhrat Mirza Ghulam Ahmad, Islams Ahmadiyya samfunds grundare, kunde med hjälp av gudomlig ledning, lokalisera Jesu grav i Khanyarområdet i staden Srinagar. Graven är en välkänd

Jesu grav i Srinagar, Kashmir, Indien

attraktion och besöks av många människor från hela världen. Graven kallas YuzAsafs grav. Graven är placerad i öst-väst riktning enligt judisk sed fastän det är välkänt att muslimer i den delen av världen begraver sina döda i nord-sydlig riktning. Hinduer och buddister å andra sidan kremerar sina döda.

Denna upptäckt är ett ytterligare bevis på att Jesus inte dog på korset utan färdades till Indien för att fullfölja det uppdrag som Gud hade ålagt honom. Må hans själ vila i frid.

Den Heliga Qur'anen nämner platsen för Jesus slutliga tillflykt med följande ord: Och Jag gjorde Mariasson och hans moder till ett tecken och gav dem skydd på ett behagligt högländ med gröna dalar och källor med rinnande vatten. ⁽¹⁰²⁾

Det är en exakt beskrivning av den vackra dalen i Kashmir där Jesus och hans moder till slut bosatte sig och levde i lugn och ro efter flykten från Palestina. Kashmir är känd i hela världen för sin naturliga skönhet och kallas för Den eviga välsignelsens dal. Den kallas även för Paradiset på jorden. På så sätt kom Paradiset på jorden att bli platsen för Jesus och hans mors sista vila.

Det anses också att Maria dog och begravdes på platsen Mari eller Murree, namngiven efter henne. Hennes grav är känd som Moder Marias viloplats och kan besökas även idag. Murree ligger i norra Pakistan inte långt från Islamabad, Pakistans huvudstad, och är en del av det bergsområde som sträcker sig ända till Kashmir.

Den Heliga Qur'anen berättar i klartext att Jesus dog. Det står: Messias, Mariasson, varenda sändebud. Alla sändebud har förvisso gått bort före honom. Och hans mor varens sannfärdig kvinna. Båda brukade intaga föda. ⁽¹⁰³⁾

På ett annat ställe står det: Muhammad är endast en Budbärare. Alla Budbärare har sannerligen gått bort före honom. ⁽¹⁰⁴⁾

Frågor:

1. Vilka var Israels förlorade får?
2. Hur många stammar bestod judarna av?
3. Vilka av stammarna förblev lojala mot det södra kungariket?
4. Vad hette huvudstaden i södra riket?
5. Vad hette kungen i södra riket?
6. Vad hette huvudstaden i norra riket?
7. Vad hette kungen i norra riket?
8. Vad orsakade att de judiska stammarna skingrades?
9. Vilken assyrisk kung attackerade norra riket och tog med människorna som fångar?
10. Vilka länder passerade Jesus under sin färd och varför?
11. Vem kallades för Yuz Asaf och vad betyder det?
12. Hur kan man se att afghaner härstammar från Israels ättlingar?
13. Vilken bok nämner om ett möte mellan Jesus och Raja Shalewahin?
14. Vem hittade Jesu grav i Kashmir?

-
15. Hur kan du argumentera mot anspråken från de muslimer som inte tillhör Ahmadiyya samfundets på att Jesus kroppsligen lever i himlen och skall återvända till jorden?

Kapitel 12

Svepningen från Turin

Miljontals människor tror på att den Turinska svepningen är den linneklädsel som Jesus sveptes i efter att ha tagits ner från korset. Å andra sidan finns det andra som tror att den är falsk och ifrågasätter dess äkthet.

Svepningen har blivit offentligt uppvisat tre gånger under detta århundrade. Senast var 1978 då mer än tre miljoner människor samlades i katedralen i staden Turin i Italien, där den förvaras under yttersta säkerhet.

De som tror att den är äkta menar att den visar en anmärkningsvärd avbild av en skäggig man med långt hår i naturlig storlek. Den ena halvan av svepningen avbildar en mans framsida, medan den andra halvan avbildar honom bakifrån. Avbilden bär tydliga märken från korsfästelsen. Det finns ränder som omringar huvudet, troligen på grund av den taggiga kronan. Spår efter spikar syns också tydligt vid handlederna. Ett stort märke av blodflöde syns på bålens vänstra sida, vilket överensstämmer med spjutsticket i högra sidan. Märken av skador syns också på resten av kroppen. Från dessa märken av blod kan man dra slutsatsen att Jesus levde när han sveptes in i denna klädnad.

Klädnaden är 434 cm lång och 109 cm bred. Vetenskapsmännen har utfört många tester på klädseln för att se om den är äkta eller falsk.

År 1978 fann en grupp forskare att blodfläckarna var människoblod. Gruppen drog slutsatsen att avbilden var orsakad av en människokropp. Andra vetenskapsmän fann att pollen och kalkstensdamm från klädseln härstammade från Palestinas region. Resultatet var emellertid inte entydiga.

1988 utförde vetenskapsmännen en annan test på gravsvepningen med radioaktivt kol för att fastställa dess ålder. Resultatet visade att den var cirka 1200 år gammal. De romerska kyrkorna accepterade resultatet som sade att den turinska gravsvepningen var falsk. Det finns andra historiker och vetenskapsmän som har ifrågasatt denna slutsats. Dessa motsättningar är därför långtifrån över.

De som tror att den är förfalskad säger att avtrycken är gjorda av en artist. De har aldrig givit en tillfredställande förklaring till den negativa avbilden på klädseln. Det är svårt nog att reproducera en positiv bild med sådan känsliga ljusa nyanser. Men att åstadkomma ett perfekt negativ genom en förfalskning är svårt att föreställa sig. De som anser den vara äkta betraktar den som mycket helig. Den ger ett bekräftande bevis som stödjer teorin om att Jesu kropp togs ned från korset medan han fortfarande levde.

Frågor:

1. Vad är "Svepningen från Turin"?
2. Var finns den?
3. Om man förmodar att Svepningen från Turin är äkta, på vilket sätt kan man då bevisa att Jesus levde när han togs ned från korset?

Kapitel 13

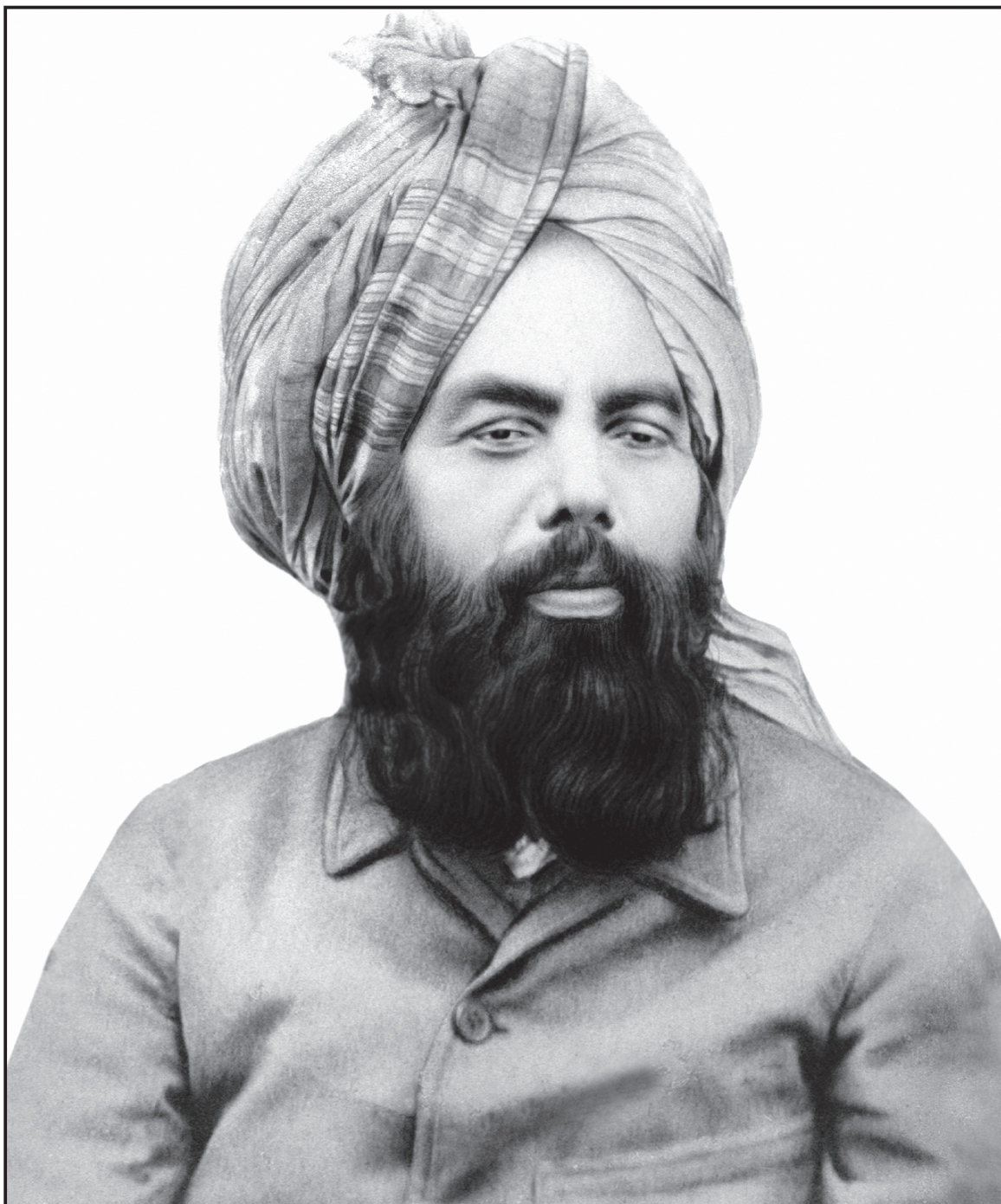
Jesu återkomst

Det berättas att Jesu harsagt: Solen skall förmörkas och månen mista sitt sken. Stjärnorna skall falla från sky och himlens makters kakas. Då skall Människosönens tecken synas på himlen. ⁽¹⁰⁵⁾

Dessa tecken refererar till den sol- och månförmörkelse som inträffade vid tiden för Jesu återkomst. Islams helige profet, Muhammad (må Allahs frid och välsignelse vare med honom), Allahs frid och välsignelser vare med honom, uttalade en liknande profetia. Han gav ett tydligt tecken på ankomst av den Mahdi som muslimerna väntar på.

I Darqutni, en framstående och välkänd bok över den helige profetens traditioner, står det: För vår Mahdi finns två tecken vilka aldrig tidigare inträffat sedan himlarnas och jordens skapelse. I månaden Ramadan kommer månen att förmörkas under den första natten av dess nätter med förmörkelse och solen kommer att förmörkas på den mellersta dagen under dess dagar av förmörkelse, och båda dessa kommer att ske i samma Ramadan månad. Dessa två tecken har aldrig förr inträffat sedan Allah skapat himlarna och jorden.

Månförmörkelsen syns vanligen den 13, 14 och den 15 natten i en månmånad och solförmörkelsen den 27, 28 och 29 natten i en månmånad. De tecken som nämndes av den Helige Profeten innebar att månförmörkelse skulle ske den 13 natten och solförmörkelse den 28 natten samma Ramadan månad. Dessa tecken skulle uppträda efter och inte

Hadhrat Mirza Ghulam Ahmad
Den utlovade Messias och Mahdi
Grundaren till Islams Ahmadiyya samfund

före Mahdis ankomst. Den Helige Profeten förklarade även att Mahdi och Messias var en och samma person. Det står i Boken om traditioner: Det finns ingen Mahdi förutom Jesus, Marias son. ⁽¹⁰⁶⁾

Det skedde en månförmörkelse den 13 natten i Ramadan den 21 mars år 1894 och en solförmörkelse inträffade den 28 samma Ramadan månad den 6 april år 1894, exakt enligt den Helige Profetens profetia. Samma fenomen upprepades på det västra jordklotet år 1895. Det var ett så magnifikt tecken att det var omöjlig för någon människa att orsaka eller improvisera.

Dessa profetior gick i uppfyllelse under Hadhrat Mirza Ghulam Ahmads livstid. Han kom från staden Qadian i Indien och han gjorde anspråk på att vara Mahdi och den utlovade Messias. Han grundade en rörelse 1889 fem år före dessa heliga tecken visades.

Jesus förutsade även världens tillstånd vid tiden för sin återkomst. Han sade: Länder kommer att strida mot varandra, konungariket kommer att anfalla varandra. Det blir hungersnöd och jordbävningar överallt. ⁽¹⁰⁷⁾

Alla dessa tecken pekar på vår tid där hungersnöd, epidemier, pest och jordbävningar sker i världens olika delar och nationer krigar mot varandra. Då dessa tecken har manifesterat sig innebär det att Jesus kommit för andra gången genom någon annan som kom i Jesu anda och styrka.

Även muslimerna såg fram emot Mahdis och Messias ankomst. Det fanns en allmän uppfattning bland muslimerna att Mahdi skulle uppenbara sig i början av det 1400-talet i den islamiska eran. Detta hade de utläst ur Profeten Muhammads (må Allahs frid och välsignelse vare med honom) ord. 1400-talet har också passerat nu. Vi finner att den enda som gjort anspråk på att vara Messias är Hadhrat Mirza Ghulam

Ahmad från Qadian. Han sade att profetierna om en lärare som stod under gudomlig ledning och som skulle visa sig på senare tid har uppfyllts genom honom.

Hadhrat Mirza Ghulam Ahmad från Qadian skrev 1889 boken Jesus i Indien. Där förklarade han att Jesus inte dog på korset såsom judarna och de kristna hävdar. Jesus uppsteg inte heller till himlen som de kristna och majoriteten av muslimer tror. Han räddades från den förbannade döden på korset, reste till länder där Israels förlorade stammar befann sig och efter att ha uppfyllt sitt uppdrag dog han i Kashmir.

Jesu återkomst innebär därför att någon annan skulle komma i hans anda, då ingen människa som lämnat detta jordeliv någonsin återvänt. Hadhrat Ahmad sade även att Gud hade sagt till honom att han är den utlovade Messias som kristna och muslimer väntar på och att han kommit i Jesu anda.

Gud uppenbarade för Hadhrat Ahmad: Messias, Mariasson, Guds profet, är död. Det är du som har kommit i hans anda enligt löftet. Guds löften uppfylls alltid. ⁽¹⁰⁸⁾

I sin poesi på urdu skriver Hadhrat Mirza Ghulam Ahmad:

ابنِ مریم مرگیا حق کی قسم
داخلِ جنت ہوا وہ محترم

Gud är vittne till att Marias son hade dött,
Den högt ärade har sin boning i paradiset.

وقت تھا وقتِ مسیحا نہ کسی اور کا وقت

میں نہ آتا تو کوئی اور ہی آیا ہوتا

Tiden krävde Messias återkomst och ingen annans,
Om inte jag kommit skulle någon annan sänts i mitt ställe.

Frågor:

1. Vilken bok nämner den Helige Profetens profetia angående Mahdis ankomst?
2. Hur löd profetian och hur uppfylldes den?
3. Nämn den Hadith som säger att Messias och Mahdi är en och samma person?
4. Nämn namnet på boken som den utlovade Messias skrev för att undanröja tvivel rörande Jesu död på korset och hans färd till Indien?
5. Vad heter den utlovade Messias?

Ordlista

Allah: Gudseget, personliga namn, Gudden Ende, universums skapare.

Aloe: Aloe vera, en gammal läkeört.

Bibeln: De kristnas heliga bok.

Blasfemi: Hädelse.

Evangelier: En nyare del av Bibeln, som handlar om Jesu liv.

Gamla Testamentet: En äldre del av Bibeln.

Jungfru: En kvinna som inte sammanlevt med en man.

Kremera: Bränna de döda kropparna till aska.

Linneduk/linnebandage: Duk/tyg vävd av lin.

Mahdi: En ny profet i Messias skepnad, som skall fortsätta och slutföra Messias Arbetsuppgifter.

Matsoth: Osyrat bröd, bröd bakat utan jäst.

Mirakel: Engärning eller händelse som aldrig strider mot Guds lagar eller naturlagarna, som är så fantastisk att den bara kan stamma från Gud och inte kan ha utförts av människor utan Guds hjälp.

Myrra: Speciella välluktande örter.

Nya Testamentet: En nyare del av Bibeln.

Qur'anen: Koranen, Guds heliga Ord, som uppenbarades av Gud och lästes upp av den helige profeten Muhammad (må Allahs frid och välsignelse vare med honom).

Ramadan: En månad i den muslimska mån-kalendern.

Saducéer: En liten grupp religiösa judar. De flesta av dem var präster.

Sanhedrin: Det judiska rådet.

Synopsis: En överskådlig sammanställning av skrifter som avser samma ämne, t.ex. det de tre första evangelierna berättar om Jesus.

Tempel: Byggnad för religiösa ändamål, där man ber till Gud.

Toran: Judarnas heliga bok.

Referenser

1. Den Heliga Qur'anen, Kap. 3:37
2. Den Heliga Qur'anen, Kap. 3:38
3. Den Heliga Qur'anen, Kap. 19:5-8
4. Malaki 4:5
5. Den Heliga Qur'anen, Kap. 19, 20
6. Den Heliga Qur'anen, Kap. 19:21-22
7. Den Heliga Qur'anen, Kap. 19:24-27
8. Matteus 2:2
9. Den Heliga Qur'anen, Kap. 19:28-29
10. Den Heliga Qur'anen, Kap. 19:30-33
11. Matteus 5:17-20
12. 2 Konungaboken 2:11
13. Malaki 4:5
14. Matteus 17:12, 13
15. Markus 12:28-31
16. Den Heliga Qur'anen, Kap. 3:50
17. Johannes 12:49
18. Johannes 7:16
19. Johannes 6:38
20. Den Heliga Qur'anen, Kap. 4:172
21. Den Heliga Qur'anen, Kap. 5:117-119
22. Exodus 4:22
23. Psaltaren 89:27
24. I Chronicles 22:10
25. Matteus 5:45
26. Den Heliga Qur'anen, Kap. 19:89-03
27. Matteus 6:19-21
28. Matteus 5:11-12
29. Matteus 10:5-7
30. Den Heliga Qur'anen, Kap. 3:50

-
31. Matteus 15:34-38
 32. Domarboken 15:10-16
 33. Domarboken 15:18,19
 34. Hebreérbrevet 7:1,3
 35. Lukas 20:46, 47
 36. Matteus 21:10,11
 37. Matteus 26:3-7
 38. Lukas 22:41-46
 39. Matteus 26:42-45
 40. Johannes 18:2, 3
 41. Johannes 18:12, 13
 42. Johannes 18:24
 43. En introduktion till John Drane's Bibels sid. 413; publicerad av Lion Publishing PLC OXFORD 1990
 44. Matteus 26:59, 60
 45. En introduktion till John Drane's Bibels sid. 424; publicerad av Lion Publishing PLC OXFORD 1990
 46. Lukas 22:63-65
 47. Matteus 27:1, 2
 48. Johannes 18:31
 49. Lukas 23:2, 3
 50. Johannes 18:36
 51. Lukas 23:4-7 och 9-11
 52. Lukas 23:13-16
 53. Nicodemus evangelium, Acts of Pilate, sid. 510 av Felix Scheidweiler
 54. Matteus 27:19
 55. Matteus 27:15-17
 56. Matteus 27:23
 57. Matteus 27:24, 25
 58. Lukas 23:24, 25
 59. Femte moseboken 21:23
 60. Den Heliga Qur'anen, 3:56
 61. Matteus 12:39, 40
 62. Den Heliga Qur'anen, 37:140-146
 63. Matteus 27:39
 64. Matteus 27:41, 42
 65. Matteus 27:44

-
66. Lukas 23:34
 67. Matteus 27:46
 68. Johannes 19:28, 29
 69. Journal of the college of physicians of London; Vol:25 No. 2 April 1991, Artikel av Trevor.A. Lioyd Davies s.168
 70. Matteus 27:51
 71. Johannes 19:34
 72. Markus 15:42-45
 73. Lukas 23:55, 56
 74. Johannes 19:39
 75. Al-Qanoon av Abu Ali Sina Vol. 111 sid.133
 76. The Passover Plot av Hugh J. Schonfield sid. 170. Publicerat av Macdonald och Jane's LONDON 1974
 77. Matteus 27:63, 64
 78. Matteus 27:65-66
 79. Matteus 28:4
 80. Markus 16:2-5
 81. Markus 16:7
 82. Lukas 24:28
 83. Lukas 24:37-43
 84. Johannes 20:25
 85. En introduktion till John Drane's Bibel sid.413
 86. The Unauthorised version av Robin Lane Fox, publicerat av Penguin group London VIKING in 1991, sid. 295
 87. The Unauthorised version av Robin Lane Fox, publicerat av Penguin group London VIKING in 1991, sid. 296
 88. The Unauthorised version av Robin Lane Fox, publicerat av Penguin group London VIKING in 1991, sid. 298
 89. The Passover Plot av Hugh J. Schonfield sid. 170. Publicerat av Macdonald och Jane's LONDON 1974, sid. 128,129
 90. En introduktion till John Drane's Bibel, sid. 428
 91. En introduktion till John Drane's Bibel, sid. 426
 92. En introduktion till John Drane's Bibel, sid. 425
 93. Jesus the evidence av Ian Wilson publicerat av Weidenfeld & Nicolson
 94. The Unauthorised version av Robin Lane Fox, publicerat av Penguin group London VIKING in 1991, sid. 289
 95. The trial of Jesus of Nazareth av S.G.F. Brandon Publicerat av

-
- Weidenfeld & Nicolson Ltd. London 1968. sid. 87
96. The Unauthorised version av Robin Lane Fox, publicerat av Penguin group London VIKING in 1991, sid. 291
 97. Matteus 15:24
 98. Johannes 10:16
 99. Rauzat-us-Safa, skrevs i 836 A.H (1417 A.D) av Sir Muhammad bin Khawand och trycktes om i Bombay år 1271 A.H (1852 A.D) sid.130-135.
 100. Among the Derveshes av O.M Burke publicerat av Octagon Press Ltd. London, sid. 107-109
 101. Bhavishya Maha Puranas skriven i 3191 Laukika era (115 A.D)
 102. Den Heliga Qur'anen, Kap. 23:51
 103. Den Heliga Qur'anen, Kap. 5:76
 104. Den Heliga Qur'anen, Kap. 3:145
 105. Matteus 24:29, 30
 106. Sunan Ibn-i-Maja Bab Shidattuz Zaman
 107. Matteus 24:7
 108. Rohani Khazain, Ezala Auaham sid. 402

Swedish Translation of

“The True Story of Jesus”

By: Rashid Ahmad Chaudhry

The two main sources used in this book
are the Bible and the Qur'an.